



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

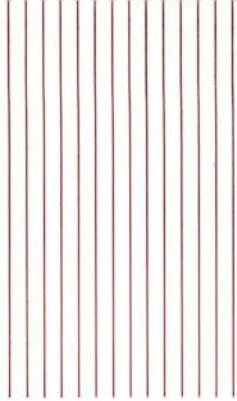
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

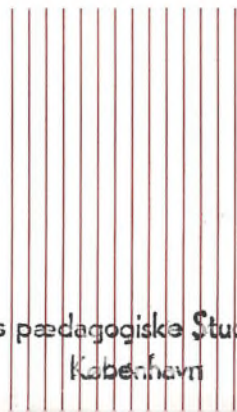
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1954





AARSSKRIFT 1954

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri, Kolding

PE SME

Hvor kan I dog gruble og græde,
sålænge Guds himmel er blå,
mit hjerte skælver af glæde,
blot duggen dynker et strå.

I ngen har vel som Jeppe Aakjær kunnet tolke den inderlige samleven med naturen, som er alle mennesker beskåret, blot man vil have sindet opladt for det.

Har du det, eller er du, som mange i denne materialistiske tid, der kun har øje for »det, som kan betale sig«. Eller skammer du dig eventuelt for at vise, at du kan glæde dig over alt det skønne, der møder dig i naturen.

Der er jo nogen, der kun har et skuldertræk tilovers for den, der kan vise begejstring, vel fordi vedkommende ønsker at virke overlegen eller blasert, men måske også, fordi der fuldkommen mangler sans for disse ting.

Mi nååbo, Pe Sme, æ en ondele jen,
de sæjer a, sjel om han å æ mi ven,
vil en tåål for en sag å så småt leste ve,
så spører han så tvæære: Hwa nøtt æ et te?

Å syssel mæ blomster wa ålti mi glee,
Vi hæer i wo haww nowwe dejlige bee,
men komme min nååbo å sie mæ dæve,
så spører han så håånle: Hwa nøtt æ et te?

Musik a no ålti så godt hå ku li,
å sommeti a nynner en kjøn melodi,
men træffer et så, te a mødde Pe Sme,
han spører, som han plejjer: Hwa nøtt æ et te?

Tit synger æ fowwl da så kjøn om æ måån,
 te å høør o dje sang kan han ålde fo ståånd,
 for æ føø å æ klee må han jawn bjerre ve
 det andt ræjn han eet, få — hwa nøtt æ et te?

Har du det ligesom Pe Sme, der kun har øje for tilværelsens materielle sider?

Naturens skønheder, blomsterne, dyrene, ja ikke engang musik eller fuglesang kan han føle noget ved. Hans tilværelse går blot ud på at skaffe sig selv føden og klæderne. Alt det andet, som giver livet indhold, regner han ikke, det er ikke nogen nytte til.

Der findes mange Pe Sme'er i vort lille land. Folk er alt for optaget af at skaffe sig livets såkaldte »goder«, hvorfor alt, som ikke går ud på dette, ikke er noget værd for dem.

Der findes også mennesker, der føler en meget stærk trang til virkelig at søge opmuntring, hvile og afspænding i kontakt med naturen, men de har ikke tid. De er inde i en svikmølle for at klare sig frem til størst mulige materielle mål i livet. En forretning, der gerne skulle ligge et hestehoved foran konkurrentens, finere bil, flottere villa; en skrue uden ende, som det offentlige er med til at dreje. Hvis de ikke tjener lige så meget i år som sidste år, kan de ikke betale deres skat.

Sådanne mennesker har jeg ondt af. Inden de ved af det, er de for gamle, og alt det, som de har måttet drømme om, at gå og søge helse under Guds frie himmel, fri for jag og ambitioner, har de aldrig opnået.

Det var nok gået med forretningen endda, og familie og personale havde sikkert også været bedst tjent med en mand og chef, der havde formået at se ud over tal og regnskaber.

Har jeg formået det med mig selv, ellers er jeg ikke den rette til at prædike?

Jeg tror, jeg kan nå længere endnu, men vil igen svare med digteren Anton Berntsens ord:

A tøgges ett, verden wa te å hold ud,
 hwes ett åld de kjøn wa wos giwwen a Gud.
 men tænk, om wo juer håd wan skavt a Pe Sme,
 så trow'r a, de kjøn håd ves ålde wan te!

Svend Aage Thomsen.

IDRÆT OG HØJSKOLE

I tidens løb har den oprindelige højskole fået mange følgesvende, og mange kredse har fundet anledning til at gøre højskolen til deres, sådan at forstå, at disse kredse har lukket sig inde i deres egen lille højskoleverden og dyrket egne interesser, hvorved sådanne højskoler er blevet retningsprægede. Jeg tænker her på grupper af skoler som: grundtvigske, missionske af forskellig retning, baptistiske, liberale, socialdemokratiske o. s. v. På flertallet af disse skoler hygger man sig med sit eget og glæder sig over, at man dog er lidt bedre end de andre.

Baggrunden for disse højskolars opståen er vor ulyksalige trang til at isolere os i aflukkede småverdener, men det kan med bestemthed fastslås, at dette aldrig har været Grundtvigs mening med folkehøjskolen. Hvor er da det folkelige henne. Vi vil dog aldrig blive baptister eller grundtvigianere allesammen — for at tage et eksempel. Det folkelige kan kun komme frem, når der er plads for alle — uanset religiøs og anden overbevisning. Enhver opfattelse og mening skal have sin plads og kunne komme frit til orde i en fordomsfri drøftelse. Det sker ikke på forannævnte skoler.

Men er nu en idrætshøjskole ikke netop en sådan skole? Mange vil sikkert umiddelbart mene det, idet de har den opfattelse af denne skoleform, at alt er idræt fra morgen til aften, alle drøftelser drejer sig om idræt, og man har kun interesse for denne.

Idrætten er nok i en vis forstand samlingsmærket og den fællesinteresse, der får os til at mødes her, men vi er højst forskellige som mennesker. Alle religiøse, politiske og andre retninger er repræsenteret, land og by mødes på lige

fod. Kort sagt: alle kategorier af mennesker kommer her og er lige velkomne.

Dette kan naturligvis også forekomme på andre højskoler, men gør det yderst sjældent, retningsorienterede kredse holder fast ved den samme skole, hvorved denne bliver ensidig.

Da Grundtvigs meningsfæller, Kristen Kold m. fl., praktiserede hans ideer, var det naturligt nok bondestanden, der søgte højskolen, hvorved den fik sit første retningspræg, der desværre sidenhen er blevet bevaret i en sådan grad, at den almindelige opfattelse er, at højskolen er og bliver en bondeskole.

Af denne og mange andre grunde har man derfor i de senere år arbejdet intenst på at trække byungdommen til højskolerne, ja, man har endog forsøgt at flytte højskolen ind i byerne. Desværre uden større held.

Hvis en idrætshøjskole vil forvalte sin opgave på den rigtige måde, tror jeg på, at den kan blive eet af de formidlingsled, der kan bidrage til hos byungdommen at skaffe forståelse for højskolen.

At højskolen har haft betydning for den danske bondestand gennem tiderne — derom tvivler ingen, der har blot det mindste kendskab til dens arbejde og resultater. Uden tvivl vil den kunne få lige så stor betydning for den danske bybefolkning af i dag, der for en stor del ikke skænker meningen med livet og de virkelige livsværdier nogen større tanke.

Betydende kredse hævder derfor også, at har der nogen sinde været behov for højskolen, så er det i øjeblikket, hvor alt for mange rodløse tilværelser ødelægger det sunde folkeliv.

Idrætshøjskolen har som nævnt store muligheder, og jeg kan nævne, at vi her på skolen — efter evne — søger at gøre vore elever dette klart, samt tilstræber at lægge vort arbejde til rette på en sådan måde, at der er plads for enhver alvorlig mening og opfattelse. Vi er dertil i den heldige situation at kontakte en stor del af byens ungdom,

hvoraf adskillige kommer her på 3 og 5 måneders kursus.

Årsagen til mødet med alle kredse i vort folk ligger i dette, at idrætten samler et bredt udsnit af hele den danske befolkning. De mest interesserede af disse kommer på idræts højskole for at få en lederuddannelse, der sætter dem i stand til at optage en ledergerning og ad denne vej lede idrætsarbejdet ind i de rigtige baner, samt yderligere udbrede kendskabet til og interessen for idrætten. Dertil kommer, at mere end hver fjerde dansker er medlem af en idrætsforening, hvorfor enhver vil kunne forstå, at det ingenlunde er nogen lille kreds, en idrætsskole direkte kan få i tale.

Når de fleste bevægelser har en tilbøjelighed til at være sig selv nok, skulle idrætten da ikke hellere lade højskolen fare?

Der er mange grunde til, at der må lyde et klart »nej«.

Først og fremmest af den grund, at begge arbejder med levende materiale, med mennesker, idrætten med det ydre, højskolen med det indre. Det helstøbte menneske har begge dele behov.

Når gymnastikken og højskolen fandt hinanden i slutningen af forrige århundrede, var det ingenlunde nogen tilfældighed, også da var man klar over, at de hånd i hånd kunne udrette noget betydningsfuldt. Gennem dette samarbejde har gymnastikken på en sund og frugtbringende måde kunnet trænge ud i selv de mindste afkroge af vort land.

I dag er idrætten som helhed ude i alle kredse og egne — når der ses bort fra gymnastikken — uden højskolens hjælp, men derfor har idrætten alligevel højskolens behov.

Ikke mindst idrætslederen vil i sit virke støttes af et højskoleophold, han vil derigennem lære at vurdere sit materiale efter fortjeneste, gøre mennesket til det centrale, hjælpes til at føle ansvar og forpligtelse overfor dem, han har med at gøre, og bedre være i stand til at forstå andre og deres meninger.

Det er derfor ikke alene en ministeriel forordning, men

en ganske naturlig ting, at idrætslederuddannelsen på en idræts højskole omfatter lige mange idræts- og højskole-timer. Ganske vist har vi oplevet, at nogle elever — ikke mindst udlændinge — studser over dette til at begynde med, men snart finder de det ganske naturligt, og når opholdet og uddannelsen er forbi, kan de vurdere betydningen af denne fordeling af timerne.

Idrætslederens opgaver er mange. Han skal ikke alene kunne instruere i tekniske og taktiske færdigheder, han skal også kunne give sine elever meget andet. Først og fremmest må han kunne fremme en karakteropdragelse, så at idrætsmanden bliver et værdifuldt menneske. Det er naturligvis en stor opgave at tage på sine skuldre, men selv om han ikke kan løse den helt, må han i hvert fald bestræbe sig på det og hjælpe den enkelte med et godt eksempel. Det er langt mere tilfredsstillende at rette en karakter op end at bringe en mand eller kvinde frem til rekorder.

Der kunne nævnes adskillige ting endnu som begrundelse for, at idrætten må være interesseret i at slå følge med højskolen.

Dernæst kan man vende spørgsmålet om og se på, om højskolen kan være interesseret i idrætten.

Højskolefolk af den gamle skole vil for en stor dels vedkommende sikkert svare nej, deres højskoleform er sig selv nok, den skal ikke have unødvendige påhæng.

Nu har det jo alle dage været højskolens mål at få de unge — og så mange som muligt — i tale, men i dag skorter det en hel del på dette, blandt andet af den grund, at mange højskoler ikke har fulgt med tiden og derigennem har fjernet sig for meget fra nutidens unge. Alligevel vil man ikke gå hen og tage de unge, hvor de står. Dette bliver en nødvendighed, hvis højskolen fortsat vil eksistere.

I dag er det sådan, at det store flertal blandt de unge er umiddelbart interesseret i idræt, og her er de derfor let at få i tale.

Såfremt man mener at have noget godt at bringe de unge, må man tage dem, hvor de står, og give dem det på en

måde, de synes om, og som kan fange dem. Stoffet skal ikke bankes eller tvinges ind, det skal levendegøres, så det aktiverer og fanger de unge. Kan man derfor hos den idrætsinteresserede del af ungdommen sætte det virkelige højskolestof i relation til idrætten, ja, så vil man kunne få de unge med og give dem den oplevelse, som højskolen altid har kunnet give sine elever.

Som nævnt er alle religiøse, politiske og andre retninger repræsenteret indenfor idrætten, hvorfor drøftelser og samtaler altid vil fremvise mange forskellige opfattelser og syn på tingene.

Herigennem lærer man, at den opfattelse, man selv har, langt fra behøver at være den rigtige, man lærer at forstå andres meninger og får revideret egne opfattelser, kort sagt lærer tolerance.

Dertil er alle kredse og samfundslag repræsenteret, hvilket giver en glimrende baggrund for forståelsen af hinandens forhold og kår.

Det er ofte blevet hævdet, at idrætten stod højskolen fjernt, men der vil kunne findes adskillige eksempler på, hvordan man indenfor idrætten værdsætter højskolen og allerede praktiserer meget af det, som denne alle dage har kæmpet for.

Der bør derfor ikke herske tvivl om, at højskolen og idrætten i høj grad trænger til hinanden og supplerer hinanden fortræffeligt. Gennem det rigtige samarbejde må de have mulighed for at skabe en skole, der lever op til den virkelige folkehøjskoles idealer.

Idrætshøjskolerne er et af de sidste skud på højskolens stamme, at de ikke vil blive det dårligste, føler jeg mig overbevist om. Jeg tror, de vil vokse til en stor og stærk gren.

Når jeg har ønsket at påpege disse skolers berettigelse og ikke mindst deres muligheder, er årsagen tillige, at de i dag har en stor arbejdsmark foran sig.

Lad mig dog understrege, at jeg også håber, den oprindelige højskole vil finde sin plads i det moderne samfund, den indebærer så meget godt, at vi ikke kan være den foruden.

Tage Søgård.

DE STORE ÅRGANGES UDFORDRING

De store årgange synes at gå folk på nerverne. Overalt -- i presse, ved møder og i forhandlinger møder man: »De store årganges problem«.

Sagen er jo i sin enkelthed den, at der efter de små fødselsårgange i trediverne — under besættelsen og umiddelbart efter — kom en stor stigning i antallet af barnefødsler. Dette har flere årsager, som det ikke i denne forbindelse har interesse at komme nærmere ind på.

Det er ikke årsagen, men virkningen, vi skal se på.

Nu må dette, at der kommer en stor stigning af arbejdsdygtige unge, jo i sig selv være en lykke for et land. Når der er problemer at tage stilling til, så skyldes det, at udviklingen er foregået i spring, hvor en jævn udvikling i sig selv ville have løst problemerne.

Når jeg skrev, at mange unge er en lykke for et land, så var det med den forudsætning som baggrund, at disse unge på alle områder må have en chance for på en naturlig måde at glide ind i det samfund, de tilhører.

De unge, der vokser til, må have et naturligt krav på at få en skolegang og en uddannelse, der ikke bliver ringere end forhen. De unge må kunne forvente, at de bydes velkommen som samfundsborgere, og at der i dette velkommen bliver sagt, at samfundet har brug for dem.

Her turde man forvente, at ungdommens og samfundets interesser falder sammen.

Når der er uro og skepsis angående de store årgange, så tror jeg, det skyldes, at man har på fornemmelsen, at samfundet ikke i fuld udstrækning er i stand til at dække de krav og forventninger, som ungdommen stiller.

Disse fornemmelser er vist desværre mere rigtige, end man er glad for at indrømme, og derfor er der god grund til at føle uro. Det bliver afgørende, om disse unge kommer ind i samfundet, eller om der skabes et ungdomsproletariat. Begge muligheder er til stede. Den første mulighed forudsætter, at man i de kommende år lægger mulighederne til rette og aktivt går ind for at løse problemerne. Den sidste mulighed foreligger i høj grad, hvis vi undlader at foretage de nødvendige skridt og regner med, at det hele løser sig af sig selv. Desværre er jeg bange for, at det bliver den sidste mulighed, vi stilles over for.

Ved den sidste valgkamp var det store nummer: folkepensioneringen. Nu ønsker jeg alt godt for vore gamle og invalider og alle andre, der har hjælp behov, også i høj grad en forbedring af deres økonomiske forhold, der ikke i samme grad som for lønmodtagernes vedkommende er blevet pristalsreguleret. Særlig grelt er forholdet jo for de mennesker, der selv har sparet op til deres alderdom.

Men — når der tales om en folkepensionering til milliarder af kroner, så melder det spørgsmål sig, om vi har råd til det — om der ikke er så afgørende ting, vi må have løst først, at det bliver nødvendigt at skyde folkepensioneringen et godt stykke ud i fremtiden. Det turde vist være indlysende, at vi først må have løst de store årganges problemer, så disse store årgange økonomisk får en mulighed for at bære folkepensioneringen.

Kirsten Auken skriver i Information den 28. oktober bl. a. følgende:

»Om knap 2—3 år begynder de første unge af de store årgange at melde sig på arbejdsmarkedet. Vil samfundet bygge specialarbejder- og fagskoler til disse mange unge? Det almindelige udbud af lærlingepladser forslår ikke. Vil man bygge sognegårde og klubhuse, da fritiden er det stigende ungdomsproblem? Vi har i 10—12 år vidst, at de ville komme, de store årgange. Hvilke ofre har vi påtaget os, for at deres start ikke skal blive ringere end vor?»

Investerer vi ikke ret betydelige beløb i vort bedste

aktiv, vor ungdom, vil vi få en stigende overvægt af ufaglært arbejdskraft og næppe en tilstrækkelig øget produktion; men uden produktionsforøgelse ingen folkepensionering.«

Det betænkelige er jo, at politikerne af hensyn til valgagitationen lægger hovedvægten på de ting, der direkte skæpper i stemmekassen, og mener, at man ikke har nødig at tage hensyn til de unge, der først bliver vælgere om 10—12 år.

Vore politikere bør — også i egen interesse — tænke over, hvilke problemer, der må komme i første række. Og det synes at være nødvendigt at minde det ærede folketing om, at der ligger parat — et dygtigt udført og tilbunds-gående materiale i ungdomskommissionens betænkninger. Der ligger forslag udarbejdede, som, hvis de bliver ført ud i livet, vil løse de fleste af de store årganges problemer. At det haster, må selv en folketingsmand kunne se.

Vi kom for sent, da børnene begyndte skolegangen. For stor klassekvotient, mangel på lærere, deling af skoletiden o. s. v. har i alt for mange tilfælde medført, at børnene fik en ringere skolegang end forhen. Meget tyder på, at det vil fortsætte videre op i mellem- og realskoler, gymnasier og universitet.

Det er først nu, vi får brug for en udvidelse af lærlinge- og uddannelsesstederne. Vil organisationerne ophæve adgangsbegrænsningen til en række fag? Vil man have opmærksomheden henvendt på fagskoler, specialarbejderskoler, handelsskoler, på en udvidelse af hele vort uddannelsesapparat?

Kort sagt, er vore politikere og de ledende mænd inden for arbejdsgiver- og fagorganisationer parat til at sætte sig ud over snævre egeninteresser til fordel for den ungdom, der ene kan bygge Danmarks fremtid?

Vil man spare de store taler ved festlige afslutninger på tekniske skoler og ved borgerlige konfirmationssøndage og være med til at skabe forudsætningen for, at de store årgange får den uddannelse, der er nødvendig, hvis de unge skal glide ind i samfundet som lykkelige borgere.

Det haster, og det er nu, der skal handles!

Og vil man så til bunds gøre sig klart, at om 10—12 år bliver der brug for en mængde lejligheder, der ganske givet ikke vil være til stede, om vi ikke tager hele boligproblemet op til undersøgelse og på langt sigt tilrettelægger byggekapa-
 citeten og hele byggepolitikken. I denne byggeplan-
 lægning bør man også tage tilbørligt hensyn til de unge
 ugifte, der har brug for værelser. Der er et stort behov for
 enkeltværelser. Det er ikke alene et spørgsmål om at skabe
 gode rammer om familielivet, men i lige så høj grad om at
 skabe anstændige opholdssteder for de unge. Der mangler
 i høj grad en tilbunds gående og positiv behandling af dette
 spørgsmål.

Jeg har behandlet disse problemer så indgående ud fra
 den forudsætning, at det er nødvendigt at få skabt arbejds-
 muligheder for de unge, før vi begynder at tale om fore-
 ningsliv og kulturelt arbejde. Men det turde også være
 indlysende, at vi må have blikket rettet mod, hvad vi kan
 og bør gøre i foreningslivet og på alle andre områder, der
 tangerer det kulturelle.

Da tror jeg, vi i vort ungdomsarbejde i stærkere grad
 end hidtil må arbejde med de helt unge. Det vil i mange
 tilfælde betyde en omlægning af hele arbejdsmåden og af de
 midler, vi må bruge. For det er jo klart, at der er forskel på
 at arbejde med unge mellem 14—20 år og dem over 20.
 Det vil kræve en så radikal omvurdering af midler og mål,
 at det vil gibbe i mange indenfor ungdomsarbejdet — ikke
 mindst det folkelige ungdomsarbejde.

Når man har været vidne til, at børn og helt unge for-
 gæves har søgt optagelse i idrætsforeninger, og samtidig ser,
 hvordan byerne indskrænker de grønne områder og sætter
 flere og flere skille op med: »Græsset må ikke betrædes«, så
 melder det spørgsmål sig, om det ikke ville være formåls-
 tjenligt at lukke vore idrætspladser op om dagen og så
 ansætte instruktører, der kunne være til stede og arbejde
 med de unge?

Jeg har peget på problemer, vi måske ikke har megen

indflydelse på. Men der er steder, hvor alle vi, der har været på denne skole, kan gøre en indsats. Gør vi nok? Er vi dygtige nok? Har vi i tilstrækkelig grad viljen og evnen til at sætte noget ind for det, der ligger uden for vort eget personlige jeg?

For det er jo det, der er brug for. Der er brug for, at vi ta'r en tørn mere en vinter, selv om vi ikke gider. Der er brug for, at vi sætter vor vilje, autoritet og dygtighed ind for, at lederproblemet bliver løst. Der er brug for ledere i de kommende år.

De store årgange må ikke blive en byrde for os. Det er en opgave for det danske folk, som det ganske simpelt er nødvendigt, vi tager op. De store årgange skal være den udfordring, der får det danske folk til at ofre lidt af in overflod i øjeblikket til fordel for den kommende slægt, og som giver os impulser til som folk at yde en indsats, der er os værdig.

I frihed og fællesskab må vi løse problemerne.

Til hvem skal disse ord adresseres? Måske til de politikere og organisationsledere, der kun godkender initiativ til noget, der giver penge — eller stemmer. Eller måske til et helt folk, der er vant til at vurdere i penge og organisationer fremfor i menneskelig sundhed og retfærd.

Thormod Petersen.

KONDITIONSGYMNASTIK

Senere års gymnastikdiskussioner har navnlig drejet sig om, hvorvidt den nye afslapningsgymnastik — eller bedre — konditionsgymnastik vil være vejen til fornyelse af vor mandsgymnastik.

Jeg vil straks sige, at hvis gymnastikken ønsker at være idræt i sig selv — med f. eks. ganske bestemte mål, at være holdningskorrigerende gymnastik med krav om ensartethed og bestemt takt o. s. v., må der stort set arbejdes videre i de kendte baner.

Hvis man derimod ønsker en gymnastik, der udover at være holdningskorrigerende også tilsigter større funktionsdygtighed med henblik på idrætslige øvelser, herunder tænker jeg ikke alene på fri idræt, boldspil o. l., men også på gymnastikkens idrætslige øvelser, springene — da er der for mig ikke tvivl om, at konditionsgymnastikken må være vejen.

Når man ved, at kondition ikke alene er udholdenhed, men omfatter alle de egenskaber, en idrætsudøver må være i besiddelse af, såsom: hurtighed, styrke, smidighed, reaktionsevne, behændighed o. s. v., er det naturligt, at man også gennem gymnastikken søger at bibringe udøverne disse egenskaber.

Ligeså selvfølgelig må det være, at man søger at tilrettelægge gymnastikken efter de konditionsmæssige krav, den enkelte idrætsgren stiller.

Et par eksempler: En sprinter må lægge hovedvægten på hurtighed, en kuglestøder på kraft parret med hurtighed, en håndboldspiller på hurtighed og udholdenhed, og en langdistanceløber må sætte udholdenheden i første række.

Hvis man for de enkelte idrætsgrene opstiller en liste

over ovennævnte egenskaber i den rækkefølge, man anser dem for vigtigst, vil man ganske naturligt få flere varianter, men en ting vil man dog hurtigt opdage står højt på alle, nemlig kravet om hurtighed og styrke, eller under eet hurtigkraft. Denne går igen i de fleste idrætsgrene, og her er det, man navnlig kan anke over den gamle gymnastiks faste takt og rytme med ringe krav om maksimal hurtighed. Det er derfor navnlig arbejdsmåden, der giver forskellen mellem gammel og ny gymnastikform.

Hvem er opfinder af dette »nye« gymnastiksystem?

Det er uden tvivl fri-idrætsfolket, der gennem sine dygtige instruktører og udøvere først indså den store nytte, man kunne have af en sådan gymnastik. De havde brug for det herredømme over legemet, som smidighed og styrke, parret med hurtighed, giver, og de kendte opvarmnings og navnlig forberedelsens betydning, noget man rent umiddelbart kunne læse resultatet af gennem stopur og målebånd.

At andre idrætsgrene endnu ikke helt er gået ind for rationel dyrkelse af konditionsgymnastik, skyldes måske manglende mulighed for som fri-idrætten direkte at kunne aflæse et resultat.

At også de kan have gavn af vel tilrettelagt konditionsgymnastik, har vor fortræffelige idrætslæge, dr. med. Ove Bøje bevist, gennem sine videnskabelige forsøg. Desuden har han gennem sine skrifter, sidst »Rationel træning«, gjort materialet let tilgængeligt for idrættens udøvere.

Foruden dette er der også grund til at omtale det arbejde for sagen, han har gjort gennem sine foredrag, og den fortræffelige udformning og undervisning, som D. I. F.s instruktør Aksel Bjerregaard er mester for.

D. B. U. gik som det første forbund ind for konditionsgymnastikkens udbredelse blandt fodboldspillerne, med de to B'er som ledere. Dette arbejde er blevet kendt og udbredt over hele landet.

Fra min aktive tid som fri-idrætsmand kendte jeg konditionsgymnastikken i praksis, og ganske naturligt har den fået sin plads her på skolen. For dybere forståelse af den

er jeg dr. Bøje meget taknemlig, idet han altid har været villig til at stå bi med råd og dåd.

Efterhånden som det »nye« er blevet kendt, har også andre idrætsgrene end fodbolden ytret ønske om at være med, og vi har haft fornøjelsen at udarbejde vejledning i konditionsgymnastik for flere idrætsgrene, bl. a. for badmintonspillerne. Denne bringes nedenfor:

Opvarmning:

Opvarmning er forberedelse. Intensiteten af de øvelser, man anvender, skal være stigende. Man begynder med lettere øvelser, for senere at gøre dem sværere:

Gang — let løb — joggning — lettere, små øvelser for kropstammen og arme og ben. Mod slutningen af opvarmningen kan indlægges finteøvelser mand mod mand, skyggebadminton etc.

I det egentlige gymnastikprogram, som nu følger, fortsættes stigningen i arbejdsintensiteten, og der veksles nu mellem kraftige, smidiggørende øvelser, reaktions- og afslapningsøvelser. Denne vekselvirkning er meget vigtig, og man må ligeledes passe på, at de enkelte øvelser ikke varer for længe.

Gymnastikprogram:

Smidiggørende øvelser.

1. Fodled.

Hugsiddende vipninger. Knæsiddende vipninger (strakte vriste). Faldstående (mod ribbe eller væg) fodledsbøjninger og -strækninger.

2. Hofteled (i bagudgående retning).

Bredgangstående vipninger, forreste underben lodret, knæet bøjet i ret vinkel, bageste ben strakt. Husk at skifte ben.

3. Håndled.

Håndledskredsnings (ved hjælp af modsat hånd).

4. Skulderled.

Rundsving. Armkredsnings i favnstilling. Vinkelsving og lignende.

5. Halsen.

Løse hovedkredsninger. Bøjning af nakken frem og tilbage og til siderne. Tag hænderne til hjælp.

6. Kroppen (hvirvelsøjlen).

Vridninger. Sidebøjninger. Fremadbøjninger. Bagudbøjninger (højde i ryggen, bøj mindst muligt i lænden). Kropkredsninger. Kropøvelserne udføres bedst i bredstående stilling. En enkelt passiv øvelse for smidiggørelse af brysthvirvelsøjlen kan anbefales: Stræk, langsiddende rygstrækninger med hjælper. Hænderne lægges om hjælperens hals. Hjælperen trækker nakken bagover, samtidig med at han presser hænderne mod modpartens ryg og bruger knæet som presse.

Smidiggørende øvelser udføres i rolig takt. Det vigtigste er, at man kommer til bunds og uden spænding kommer så langt til leddenes ydergrænser som muligt.

Formålet med disse øvelser er at smidiggøre leddene, således at stivhed ikke virker hæmmende på de frie bevægelser, som en badmintonspiller foretager.

Smidighed er selvsagt ikke nok; den fornødne muskelstyrke til fuld udnyttelse af den vundne smidighed er en nødvendighed.

Som omtalt foretages alle smidiggørende øvelser i rolig takt og så afspændt som muligt, men udover dette er der ingen gymnastiske øvelser eller reaktionsøvelser, der må udføres langsomt, tværtimod skal de foregå så hurtigt som muligt.

Der findes ingen mellemvej.

Afslapningsøvelser.

Småhop, skifte på venstre og højre ben — begge ben — musklerne rystes løse — lette, løse vridninger, gerne med baghåndsslag og forhåndsslag, underhånds og overhånds som mønster under samtidig benflytning med det almindelige benarbejde som forbillede. Armene og benene arbejder naturligt med i de for slagene karakteristiske bevægelser:

Desuden: Kropbøjning forover, arme og skuldre rystes løse.

*Reaktionsøvelser.**1. Benarbejde:*

Fodflytninger (med chassétrin) frem, tilbage, til siderne, skråt, med kommando i form af slagmarkeringer. Start altid fra grundstilling, og efter hvert slag søger man hurtigst muligt tilbage til grundstillingen igen. Ketcheren må gerne medtages, og returneringerne markeres.

2. Kroppen:

Favnrygliggende stilling, benene bøjet i knæ og hoftelod føres fra side til side. Samme øvelse, blot føres benene fra lodret strakte til siden. På kommando trækkes benene hurtigst muligt over til modsat side. Benene må gerne bøjes i overgangen. Favnrygliggende stilling med spredte ben, venstre fod føres til højre hånd og tilbage, højre fod føres til venstre hånd og tilbage. Derefter føres venstre hånd til højre fod og tilbage, og højre hånd til venstre fod og tilbage. Strækrygliggende forsideøvelse, knæene bøjes op mod brystet, strækkes ud langs gulvet, hurtig kroprejsning fremover benene, rulning tilbage til udgangsstillingen. Spændbøjning i ribbe. Bredstående sidebøjninger, hurtig rejsning fra yderpunkterne i bevægelserne. Bredstående kropvridninger, hurtigt tilbagesving fra yderstilling. Øvelserne foretages under samtidig let knæbøjning og -strækning. Alle disse øvelser for kroppen foregår selvsagt hurtigst muligt, gerne med afslapningspauser.

Der er nu anvist øvelser delt i 3 afsnit for anskuelighedens skyld. I praksis skifter man mellem smiddiggørende øvelser, kraftgivende reaktionsøvelser og afslapningsøvelser, en stadig vekslende mellem kraftigt og lettere arbejde. *Dette er meget vigtigt.*

Ovennævnte gymnastikprogram omfatter kun de mest enkle øvelser, men skulle i deres alsidighed dække det behov, som måtte stilles. Det appelleres dog til den enkelte instruktør at søge sit øvelsesforråd suppleret op, stadig forny sig og stadig prøve på at gøre dette afsnit af træningen så interessant og afvekslende for eleverne som muligt.

Svend Aage Thomsen.

FODBOLD

Tanker på baggrund af året, der svandt.

Det år, vi nu går ud af, vil gå over i dansk fodboldhistorie som et resultatmæssig meget sløjt år, hvis lige vi skal et godt stykke tilbage i tiden for at finde sidestykke til. Selvfølgelig er landskampresultater ikke det eneste, der er afgørende for tilstandene i dansk fodbold, men de fortæller dog en del om, hvordan det står til i toppen.

Heldigvis har vi stadig det store og velorganiserede ungdomsarbejde, der allerede har sat sig gode spor i form af bl. a. provinsens store fremgang i de senere år, et resultat man vel ikke engang havde ventet så hurtigt, som tilfældet blev.

Baggrunden for denne fremgang skal først og fremmest søges i den forbedrede instruktøruddannelse, Dansk Boldspil Union har gennemført siden sidste verdenskrig. Igenem denne uddannelse har vi fået ungdomsarbejdet sat i system samt givet mange instruktører et virkelig godt grundlag at arbejde på.

Vi har fået bredde i fodbolden, således at forstå, at de bedre udrustede instruktører har kunnet lede arbejdet på en sådan måde, at flere og flere drenge og unge har fået evnerne udviklet i så stor udstrækning, at der er langt flere habile spillere nu end nogen sinde tidligere. Langt flere får i dag virkelig fornøjelse af fodbolden.

I bredden har vi derfor ingen grund til at beklage os eller beskæmmet bøje hovedet, hvad da også B- og ungdomslandskampe har bevist.

Gennem adskillige år har vi hældet til den anskuelse, at bredden også ville hæve niveauet i toppen, fordi vi da ville få så mange flere emner at vælge imellem. Der er heller ingen tvivl om, at der er adskilligt flere store emner i dag end tidligere; men der er ingen eller for få til at tage sig af dem.

Dette års resultater vidner om det.

Når man ønsker en højt kvalificeret top af spillere, må man så sandelig også sørge for en tilsvarende af instruktører. Det kan ikke nytte at tro, at den, der er en brillant juniorinstruktør, også vil være det samme som seniorinstruktør. Dette kan bekræftes ved adskillige eksempler.

Mange unge talenter går derfor i stå eller helt tabt, fordi der er for få til at hjælpe dem videre.

Der er simpelthen for få personligheder som fodboldinstruktører, folk med en selvstændig opfattelse, der ikke kører ABC-en igennem fra ende til anden den ene gang efter den anden, men som virkelig forstår at hjælpe, der hvor der skal sættes ind for at føre spilleren og holdet videre frem. Det kan jo ikke hjælpe at øve vristspark, hvis det er heading, der tiltrænges, eller træne trekantkombinationer med et hold, der spiller for lukket og vil trille bolden i mål.

Den, der skal arbejde med eliten, må kunne vurdere sit materiale, se, hvor der skal sættes ind i øjeblikket for at hæve standarden. Han må kunne pudse materialet af, have blik for de mindste detaljer og finesser for at kunne hjælpe spillerne til stadig bedre præstationer.

Disse ting kan man ikke forlange af en såkaldt »samlebåndsinstruktør« eller håbe på, at sådanne selv skal udvikle sig til virkelige kapaciteter. Jeg er bange for, at adskillige har siddet og håbet på dette.

Lad os lukke øjnene op og se sandheden i møde. Lige så brillant vor nuværende instruktøruddannelse er med henblik på bredden, lige så sikkert er det, at vi må udvikle de instruktør-emner, der er muligheder i. Der må skabes kursus for disse, lagt an efter andre retningslinier end de nuværende — kursus, hvor der kan læres at pudse af, at vur-

dere og arbejde med detaljer samt udvikles taktisk forståelse i et højere plan.

Skal vi nå op på siden af de bedste, må vi lære, at der skal arbejdes og arbejdes hårdt med tingene. Det kan ikke hjælpe at tro, at vi kan komme sovende til resultaterne. Mon ikke de fleste af vore spillere først og fremmest trænger til at lære, at der skal bestilles noget — ikke alene i kamp, men også under træning.

Et træningsprogram skal være morsomt, afvekslende og alsidigt, javel, men vil man arbejde ganske bestemte ting ind, og det skal der gøres med dygtige spillere, må hovedvægten lægges på disse ting. De skal indarbejdes, til man kan dem, ja, terpes måske til kedsommelighed, hvad jeg nu ikke tror, det vil blive, såfremt man kan se meningen med det. Den dag, resultatet er der, vil glæden i hvert fald langt opveje det kedsommelige.

Enhver spiller, der har nået noget, vil skrive under på dette.

Vil man lære at sparke et rent vristspark, kan det ikke hjælpe at køre fodbold-ABCen igennem efter tur — gang på gang. Nej, så må man hellige sig dette spark, til man kan det. Selvfølgelig kan der øves andet ind imellem, men vristsparket skal være det centrale og dominerende på træningsprogrammet.

Een og anden vil sikkert sige, sådan kan man ikke lægge det an. Vi er amatører, og vi vil lege os til det, det harmonerer bedst med den danske mentalitet.

Iagttag engang børns leg, jeg tror ikke, mange går mere op i noget, end børn gør i leg. Gid enhver dansk fodboldspiller ville gå op i spillet på samme måde, så kom der nemlig alvor i foretagendet i stedet for alt det pjatteri, vi kan opleve adskillige steder i dag. Det er nemlig pjattet, man forveksler med leg.

Mange mener, at fodbold er hobby og fritidsbeskæftigelse, derfor skal man ikke lægge for meget i det, her skal man rekreere og hygge sig. Læg engang mærke til, hvor lidenskabeligt mennesker kaster sig over andre hobby'er, de

er helt tabt for andet, så længe de dyrker dem. Skal man også gå op i det ædle spil på samme måde? Selvfølgelig skal man det. Vil man have den fulde fornøjelse ud af det, må man give sig helt i den tid, der ofres på fodboldens alter. Ingen vil komme til at fortryde det.

De fleste af vi danskere trænger nemlig i allerhøjeste grad til at lære at ofre os for en ting, kunne vi virkelig det, ville meget have set anderledes ud. Fodbolden — idrætten i det hele taget — har mulighed for at lære os det.

Årets sløje resultat tager en del til indtægt for, at amatørlandet Danmark skulle gå over i de professionelles rækker, som f. eks. nu også hollænderne. Efterhånden står kun Norge og Danmark ene tilbage.

Andre mener, vi skal indføre svenskernes system, så kommer resultaterne. Jeg tror det ikke, tværtimod. Når de i dag er bedre end os, skyldes det først og fremmest, at de finder det selvfølgeligt at gå fuldt og helt ind for træning og kamp.

Man kan ikke købe folks interesse og indsats og være sikker på, at den holder sig ud i al fremtid. Den slags opnås kun frivilligt; virkelig interesse er noget, der udvikles i os selv, kommer inde fra, ikke gennem tegnebogen.

Lad forlystelsesindustrien om at arbejde med professionelle artister. Idrætten bør holde sig for god til det.

Har 1954 været et trist år for dansk fodbold, så lad os drage den lære af det, at skal vi videre frem, må vi først og fremmest have lært at bestille noget, og dernæst må vi have uddannet instruktører til at tage sig af toppen, den kan vi ikke være foruden.

Mit fodboldnyårsønske skal derfor være, at 1955 bl. a. vil bringe bud om disse to ting.

Tage Sjøgaard.

FRI IDRÆT

Det har været et »stort« år for den fri idræt. Der har været afholdt europamesterskaber i Schweiz i sommer, og her faldt rekorderne tæt. Fra Rusland og østblokstaterne trådte mænd og kvinder frem, der var optrænede til uovervindelig. Supermænd opdrættes på samlebånd.

Fantastisk, ja, ubegribeligt — man undres og spørger sig selv: Hvor ligger grænsen for et menneskes ydeevne?

Jeg tror, den ligger højere, end vi i øjeblikket aner.

Træningsmetoderne forbedres stadigvæk, og menneskematerialet bliver bedre. Som vi i dag kan forbedre vore dyreracer ved hensigtsmæssig fodring, pleje og opdræt, kan det også lade sig gøre med menneskedyret. Vi har før set lande bevidst gøre forsøg i den retning, måske med en mindre tiltalende bagtanke.

Uden bagtanke gør vel alle lande det, fordi de ønsker deres menneskebørn sundhed og gode vækstbetingelser gennem hensigtsmæssig føde, gode boliger, lys og luft, og videnskaben arbejder stadig på fuld kraft for at finde det bedste for menneskets sundhed.

Men når så videnskaben bevidst sætter ind på menneskeopdræt, og nationen misbruger idrætten i propagandaøjemed, under mere eller mindre professionelle former, så må det give bagslag og engang før eller senere fremkalde et forfald. Historien om idrætten i Hellas og andre steder vil gentage sig.

Og så — midt i alt skrålet om Zatopek, Kutz, og hvad de nu hedder allesammen, træffer vi et stille, beskedent menneske, der passer sit daglige arbejde, sit hjem og sine fritids-

interesser. En af disse interesser gør han ganske vist meget ud af, og en målbevidst flid, parret med en fast vilje til at gennemføre sine mål, giver til resultat en række internationale sejre og en verdensrekord.

Godt, at vi stadig finder en Gunnar Nielsen, en Bannister, en Chataway, en Bengt Nielson, der kan bevise, at man stadig kan nå et stort resultat, vel at mærke uden at sætte noget til af sit menneskeværd.

De mennesker, som lader deres hobby, deres idræt stå efter hjem og arbejde og alligevel er i stand til at nå et stort resultat, beundrer jeg. Gang på gang har jeg erfaret, at idrætten lærte dem: at det opnåede resultat var nøje knyttet til den arbejdsindsats, der var gjort — dette har de forstået at drage lære af i dagliglivet.

Den indstilling, man kan møde, at det skulle være farligt for et ungt menneskes sjæl at øve sin hobby med bedst muligt resultat for øje, ja, måske sætte rekorder og få præmie, kan jeg ikke sætte mig ind i.

En fare ligger i dette, at en nation, eller blot et idrætsforbund, søger at pace sine elitefolk frem på bekostning af alle de andre udøvere af idrætten. Dette kan man ikke give den enkelte eliteidrætsmand skylden for.

Det må være en uskreven lov, at på idrætspladsen og i gymnastiksalen går man ind for de stillede opgaver fuldt og helt. Uden dette kan der aldrig blive tale om, at idrætten vil blive opdragende og samtidig belærende om det tidligere omtalte: vil man nå et resultat i idrætten såvel som i livet, er dette resultat proportionelt med indsatsen, der ydes.

Lad så ældre idrætsmænd om at motionere. For den unge er det naturligt at opleve den glæde, som vel udført idræt giver.

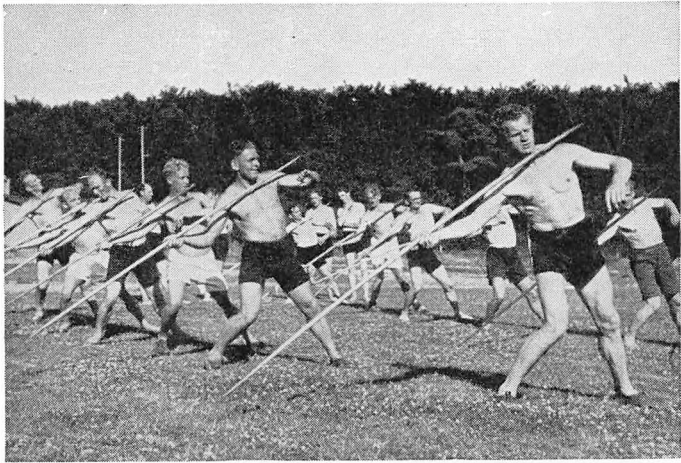
Vi var til landsstævne i Odense i sommer. Resultatmæssig viste fri-idrætten fremgang, men bar trods dette præg af, at deltagerne ikke havde forberedt sig så grundigt som f. eks. håndboldspillere og gymnaster.

Den fri idræt har ikke i samme grad dygtige ledere og instruktører som gymnastik og håndbold. Lad os bare ind-

rømme det. I teknisk henseende står vi langt tilbage og mangler også bredde. Vi har været nødt til at tage alle med, som var til rådighed, og når dertil kommer, at fri idræt er vanskelig tilgængelig og kræver omhyggelig træning for opnåelse af et godt resultat, må vi vel affinde os med den øjeblikkelige stilling.

Men dermed være ikke sagt, at vi skal slå os til tåls. Der er ikke andet at gøre end at tage os sammen. Næste gang, det bliver til sommer, må vi møde frem — betydelig bedre forberedt — og da gennem vore resultater og færden vise, at vi vil og kan.

Svend Aage Thomsen.



HÅNDBOLD

Håndboldspillet har de sidste 15 år været inde i en rivende udvikling. Fra 1938 til 1953 er antallet af aktive håndboldspillere steget fra 28.000 til 120.000.

De sidste 5 år har givet en stigning på ikke mindre end 45.000, hvilket procentvis er større end i alle de øvrige idrætsgrene.

Fremgangen er størst i Jylland, mindst på Bornholm.

I 1948 var der 41.596 mandlige og 33.731 kvindelige håndboldspillere, men i 1953 er tallene 57.961 mandlige og 62.022 kvindelige. Kvinderne udgør altså nu flertallet. Juniores udgør godt en trediedel af samtlige spillere ca. 44.000.

De organisationer, der har håndbold på programmet, er følgende: Dansk Haandbold-Forbund, De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger. Fremgangen indenfor disse fremgår af nedenstående oversigt.

	<i>Seniores:</i>				<i>Fremgang</i>
	1938	1943	1948	1953	1943—53
D. H. F.	15.000	15.546	23.762	28.830	13.284
D. D. G.	12.505	24.853	25.364	34.201	9.348
D. D. S. G. o. I.	9.663	12.135	14.450	24.146	12.011

For juniores er tallene:

	1943	1953	<i>Fremgang</i>
D. H. F.	2.179	9.784	7.605
D. D. G.	7.451	17.438	9.987
D. D. S. G. o. I.	3.333	10.050	6.717

Hvis man lægger tallene sammen, kommer man til 124.449. Det stemmer ikke med førstnævnte spillertal på 120.000, men det ligger deri, at der er mange gengangere, idet mange spillere er knyttet til mere end een forening.

Efter fodbold og gymnastik er håndbold nu vor tredjestørste idrætsgren, og som før sagt den idrætsgren, der har haft den største fremgang.

En sådan stigning indenfor et relativt kort tidsrum kan ikke undgå at give problemer med at skaffe en tilstrækkelig stor og kvalificeret leder- og instruktørstab.

Jeg vil i det følgende prøve at belyse instruktørspørgsmålet.

D. H. F. har indtil 1953 uddannet 566 instruktører på sine kursus, og ca. 500 arbejder uden uddannelse.

Altså 1066 instruktører til 38.614 spillere, det giver 37 spillere til hver at tumle med. Det lyder ikke uoverkommeligt, og hvis de kunne statistisk fordeles, var der sikkert ikke større problemer.

Et er teori, et andet praksis. Selv om D. H. F. i dag råder over en anseelig stab af instruktører, er der bevislig mangel på instruktører. Der skulle kunne blive ca. to instruktører til forbundets 558 foreninger, og det ville være tilstrækkeligt i de små foreninger, men ikke i de store. Dertil kommer, at man ikke helt kan regne med, at det store antal instruktører er lige aktive. Dette har man da også indset ved stadig at gøre meget ud af instruktøruddannelsen og prøve på at udvide den, så langt økonomien rækker.

Desværre savner jeg tal fra de 1429 kredse (foreninger) indenfor D. D. G., men skulle de have et tilsvarende antal instruktører som D. H. F., ville tallet være ca. 3000, og det er næppe tilfældet. I henhold til medlemstallet ville de hver have ca. 17 håndboldspillere at arbejde med.

Nu findes der ganske vist en mængde små foreninger med få medlemmer, måske er nogle ikke større, end at de blot kan stille et hold, men alligevel må der, hvad vi også har bragt i erfaring, være stor mangel på instruktører ligesom i D. H. F.

En tilsvarende sammenligning mellem spillere og instruktører i D. D. S. G. og I vil give 18 spillere til hver instruktør.

Jeg må hellere straks sige, at denne måde at anvende statistik på kan angribes, men den giver alligevel et sammenligningsgrundlag, og den fortæller lidt om, hvor mange instruktører, der skal til, om spillet skal kunne ledes forsvarligt.

Uanset den mangel på instruktører, der kan påvises, må det siges, at de, der arbejder, gør det gennemgående godt. Det må dog tilføjes her, at også de to ovennævnte foreninger sætter meget ind på uddannelsen af instruktører, ligesom der gøres et stort arbejde for at øge staben af gode dommere.

Det var et lille overblik over instruktørmanglen.

Men hvordan forholder det sig med spillepladser?

Der findes i hele landet i alt knapt 1300 udendørs håndboldbaner, hvoraf to trediedele ejes af kommunen, medens knapt en femtedel er angivet at have henholdsvis foreningerne og private som ejere. Det giver 92 spillere pr. bane, så det kan sagtens gå, hvis de bliver fordelt over flere timer. I mange byer er der imidlertid mangel på baner, da fodbolden optager de fleste.

Noget anderledes stiller det sig med indendørs baner, som i 1953 udgjorde 159 for hele landet, hvoraf 45 fandtes især indrettede haller. Ser man bort fra den store hjælp, foreningerne har ved benyttelse af skolernes gymnastiksale til boldspil, og man må nøjes med de 159 baner, som er til rådighed, vil det give en belægning pr. bane på ca. 755 spillere eller ca. 2670 pr. hal, når kun disse kan benyttes.

Som man vil se af dette, er der stor mangel på lokaler, og mange steder har man sat en stopper for tilgangen fra landklubber, som vil spille indendørs om vinteren. Der er kun en løsning, flere haller må være til rådighed, det vil hjælpe foreningerne i deres arbejde.

Har håndboldspillet nu vist fremgang spillemæssigt i de år, der er gået?

Det er der ingen tvivl om. Ikke alene er antallet af hånd-

boldspillere gået meget stærkt frem, men spillekvaliteten er blevet meget bedre, ikke mindst i de sidste 7 år. Vi så det tydeligt ved landsstævnet i Odense i sommer, hvor det var en fornøjelse at overvære kampene, ikke alene på grund af den fine forståelse af spillet, men også for den måde, hvorpå der blev kæmpet.

Også indenfor D. H. F. er der en glædelig fremgang at spore. Oprettelsen af en 1. og en 2. division er uden tvivl et stort aktiv. Ligeledes de store udvidelser af distriktsforbundenes egne serierækker. Spillet i danmarksturneringen er virkelig godt, det har sidste års spændende afslutningskampe bevist. Spillerne har vist en udmærket opfattelse af spillet, og publikum fik mange strålende kampe at se. Spilletiden bliver nu ændret fra 1. januar til 2×30 min., men det skulle nødtigt gå ud over kvaliteten.

I ovenstående har jeg prøvet på at belyse håndboldspillets udvikling, og dets problemer. Kan det give stof til eftertanke, er hensigten nået.

Knud Thomassen.



HOLDNINGSPROBLEMET I GYMNASTIK

Sv. Aa. Thomsen har i en anden artikel i dette årsskrift skrevet om konditionsgymnastikken, den nyere form for gymnastik, der benyttes som en forberedelse til fri idræt, boldspil og andre idrætsgrene, idet den ved at give større hurtighed, udholdenhed, styrke, bevægelighed og behændighed sætter idrætsmanden i stand til at dyrke sin idræt med større udbytte.

Foruden dette syn på gymnastikken er der det oprindelige og måske mere kendte: gymnastikken er en særlig form for legemsøvelse, i sig selv en idræt, der foruden de egenskaber, de andre idrætsgrene kan give, skulle kunne give en alsidig legemsudvikling og virke fremmende på den gode holdning. Der har aldrig været tvivl om, at gymnastikken kunne give en harmonisk udvikling, medens spørgsmålet om indflydelsen på holdningen gang på gang har givet anledning til eftertanke.

Man har tidligere anset det for gymnastikkens fornemste opgave at give en smuk og hensigtsmæssig holdning, og selv om man i de senere år har fået øjnene op for de andre værdifulde egenskaber, gymnastikken giver, så har man dog regnet den gode holdning for gymnastens kendetegn.

Men netop gymnastikkens holdningsrettende virkning har som bekendt de senere år været i søgelyset gennem holdningsundersøgelser hos skolebørn. Disse undersøgelser kunne tyde på, at gymnastikken, som den dyrkes i skoler og foreninger, ikke har nogen videre virkning i denne henseende.

Der kom dog straks protester fra ledere, der var overbevist om, at deres gymnaster fik en bedre holdning og blev kønnere gennem den formgivende gymnastik. Også fra denne side blev der foretaget undersøgelser. I forsøgene, der strakte sig over to år, deltog ca. 300 skolebørn, der ved begyndelsen og afslutningen af perioden blev undersøgt af skolelæger. Halvdelen af børnene fik gymnastik i den kendte form, medens den anden halvdel overhovedet ikke havde fritstående øvelser i de to år. I øvrigt fik børnene den samme undervisning i redskabsøvelser, svømning, boldspil og fri idræt.

Hvis man kan stole på tallene, så viser de klart, at vor gymnastik alligevel ikke er så værdiløs som påstået. F. eks. viste den kliniske undersøgelse af drengene, at 69 pct. i holdningsklasserne havde forbedret holdningen, i de andre kun 31 pct.

Selv om de nævnte tal var dem, der tydeligst viste forskellen, så kan vi sikkert stadig regne med, at gymnastikken har en vis virkning, i hvert tilfælde på børn og på de voksne, der kun har ringe legemligt arbejde; derimod er det nok mere tvivlsomt, hvor store resultaterne kan blive, hvis det drejer sig om en gymnast, der er mærket af strengt legemligt arbejde.

Når gymnastikken ikke har den idealiserede virkning på holdningen, så ligger det i, at vi stræber efter at gøre gymnastikken alsidig, medens holdningsfejl skal behandles med ensidige øvelser. En øvelse i en af vore gymnastiktimer kan derfor virke gunstigt på holdningen hos nogle gymnaster, nedbrydende på andres.

Gymnastikkens indvirkning her må så ligge i, at en alsidig udvikling af musklerne modvirker holdningsfejl, en antagelse, som både de førnævnte forsøg og erfaringer bekræfter. Vi har alle set, at det er de slappe, der har størst besvær med at bevare den gode holdning, medens et menneske med en stærk krop som regel har en tilfredsstillende holdning.

En side af sagen har jeg med vilje ladet ligge, nemlig

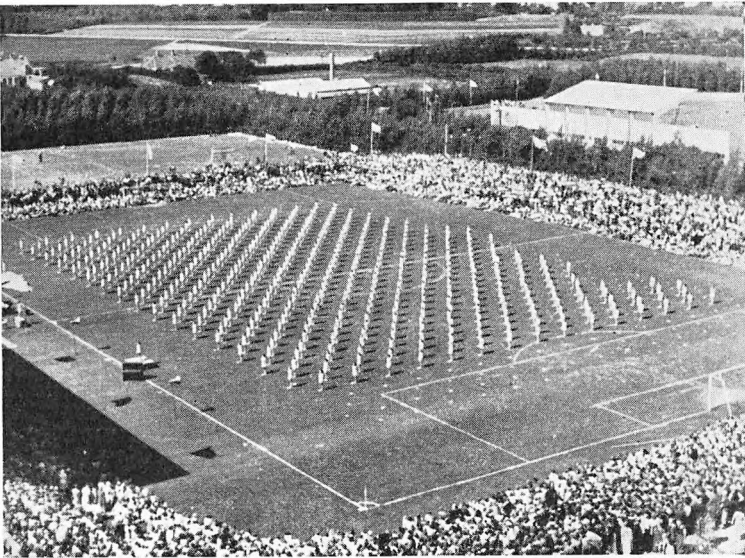
betydningen af det, vi kalder den gode holdning. Een ting kan ikke bortforklares: den gode holdnings skønhedsvirkning; men hvad betyder den derudover?

Betyder det noget for legemets funktionsdygtighed, at der efter den gængse målestok er en lille holdningsfejl? Vore erfaringer fra idrætspladserne viser, at sådanne mennesker ikke er mindre dygtige. Men det må være specielt uddannede folk, der skal fortælle os, hvilken betydning man skal tillægge holdningen udover det rent æstetiske.

Og så venter vi på nyt om sammenhængen mellem form og funktion!

Hilsen til alle elever fra Idrætsskolen med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Poul Andersen.



Kære gamle elever!

Jeg vågner med et sæt — jeg skal skrive til gamle elever, og så sidder jeg og drømmer med åbne øjne. — Om hvad?

Jo, jeg så i tankerne den dag, da vi skulle samles for at indvie den færdige skole, og jeg forestillede mig det arrangement, vi ville sætte i scene.

Det skulle være et elevmøde, hvor alle gamle elever fra lange og korte kursus stævnedde til, og hvor vi gennem en storstilet demonstration på idrætsbanerne, i gymnastiksalen, i idrætshallen og i svømmebassinet skulle fortælle om skolens vidtstrakte og alsidige virke, ikke med eliteopvisninger, men demonstration af de forskellige kursus' arbejdsmåde med uddannelse af ledere.

Hvad er da det, som får mig til at se så lyst på sagen, efter at mine breve igennem flere år har været præget af en vis tilbageholdenhed, når jeg skulle fortælle om mulighederne for færdiggørelsen af skolen.

Jo, der er virkelig sket afgørende ting i årets løb, og der er i øjeblikket realitetsforhandlinger i gang med de instanser, der skal afgøre skolens fremtidige skæbne.

Først og fremmest må jeg nævne Dansk Idræts-Forbund, der direkte har tilsagt skolen støtte, og som gennem et jubilæumslotteri, der skal afholdes i forbindelse med forbundets 60 års dag i 1956, vil yde byggefondet et tilskud på 150.000 kr. Dernæst har vi begrundet formodning om, at Vejle byråd vil hjælpe med et lignende beløb, og dermed skulle grunden være lagt for det fremtidige byggeri.

Der er indsendt andragende til undervisningsministeriet om statslån i henhold til højskoleloven, og ansøgning om materialebevilling er indsendt til boligministeriet.

Jeg er således ikke i tvivl om, at vi får skolen udbygget. Hvornår den vil stå færdig, er der ingen, der ved. Situationen er i øjeblikket ikke den bedste, men tanken er den, at man vil have alt klart, afvente et forholdsvis gunstigt tidspunkt og så gå i gang for fuldt.

Og med et glad sind kan jeg nu fortælle om året, der svandt.

Stort set forløb vinteren som sædvanlig. Vi synes selv, at sammenholdet og kammeratskabet aldrig har været bedre. Måske skyldes det, at vi ikke var så mange, men det kan også være, fordi I var så modtagelige og ivrige i arbejdet.

Kaptajn Jacobsen fra Folk og Værn belyste i et udmærket foredrag forsvarets problemer.



Japanerne skriver autografer.

Vi havde også besøg fra den anden side af jordkloden. Det var to japanere, professor Hirono Hirabayashi og hans unge ven Osamu Hashimoto. Hirono talte ganske godt dansk og fortalte i et foredrag, ledsaget af smukke lysbilleder, om sit folk og om forholdene i Japan. Interessant og morsom var den lime, han brugte til at fortælle om det

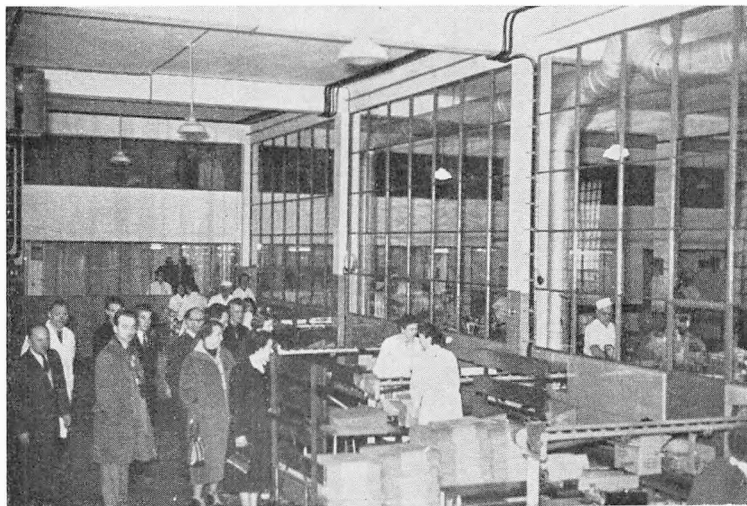
japanske alfabet og om de særlige skrifttegn, som østens folk bruger. Et enkelt skrifttegn kunne betyde en hel sætning, og mange af dem er små fortællende tegninger.

Det blev en levende og interessant demonstration, som var samtaleemne flere dage efter.

Skolens gode ven, Rask Nielsen glædede os med sine besøg. Hans gode og velunderbyggede foredrag med stadig aktuelle ting er værd at overvære.

Redaktør Jerlev er også en fast gæst på vore lange kursus, og han supplerede vor viden om ryggens anatomi på sædvanlig saglig måde.

Desuden blev der i vinterens løb lejlighed til at overvære de udmærkede foredrag på D. I. F.s ungdomslederkursus, som var henlagt her til skolen. Dette at få lov til at tage ved lære af vore dygtigste og mest erfarne ungdomsledere er en god ting, og vi er taknemlige for at kunne deltage i disse på lige fod med de øvrige deltagere.



På FDBs fabriker i Viby.

Og så kom vinterens store begivenhed. Det blev ikke til fastelavnsfest i år, vi ville prøve noget nyt og besluttede at lave en heldagstur til Aarhus. Vi kom ikke til at fortryde

dette, vi fik virkelig en begivenhedsrig og lærerig tur ud af det.

Vi lukkede simpelthen skolen, og personale, elever og lærere med familie blev stuvet ind i en af Svends rutebiler, der ikke stoppede før F. D. B.s fabrikker i Viby. Vi blev vist rundt i alle afdelinger af den alsidige fabrik, der laver mange af de nødvendighedsartikler, som sælges ude i landets brugsforeninger. Det var en grundig gennemgang med dygtige forevisere, og der var enstemmig tilslutning til den tak, der fremkom, da vi som F. D. B.s gæster sad ved kaffebordet bagefter.

Derefter en tur i mindeparken, vi kikkede på kongeslottet og den skønne udsigt over Aarhusbugten og fortsatte til Aarhus K. F. U. K., hvor frk. Søndergaard, der tidligere har været økonoma på Idrætsskolen, og er kendt og elsket af de første elevårgange, residerer som bestyrerinde.

Efter at have indtaget en solid prøve på hendes gode kogekunst var der tid til at slappe lidt af, medens vi »gamle« opfriskede minder med frk. Søndergaard.

Næste besøg gjaldt det nye og smukt indrettede rådhus, som vi fik forevist af en venlig rådhusbetjent. Der var mange ting, der kunne fremhæves. Jeg var mest imponeret af byrådsalen, andre af bryllupsværelset. En af eleverne og en af pigerne, jeg nævner ikke navne, demonstrerede, hvor god baggrund dette værelse kan være for et ungt, kønt par.

Vi sluttede rundgangen højt oppe i rådhusets tårn under klokkespillet, der frembød et smukt syn, idet nattens kraftige isslag sad som funklende glas omkring de mange klokker.

Ganske vist skal den gamle by helst ses om sommeren, men en rundgang blev der tid til, før vi startede til naturhistorisk museum. For mig var dette turens højdepunkt. Der var næsten alt for meget at se, og tiden gik alt for hurtigt i disse velordnede og skønne samlinger.

Besøg på en telefoncentral var næste punkt. Ikke Jydsk Telefons store, flotte, men noget meget bedre. 8 km uden for Aarhus ligger Lisbjerg, og på centralen der blev vi



Klar til Lisbjerg!

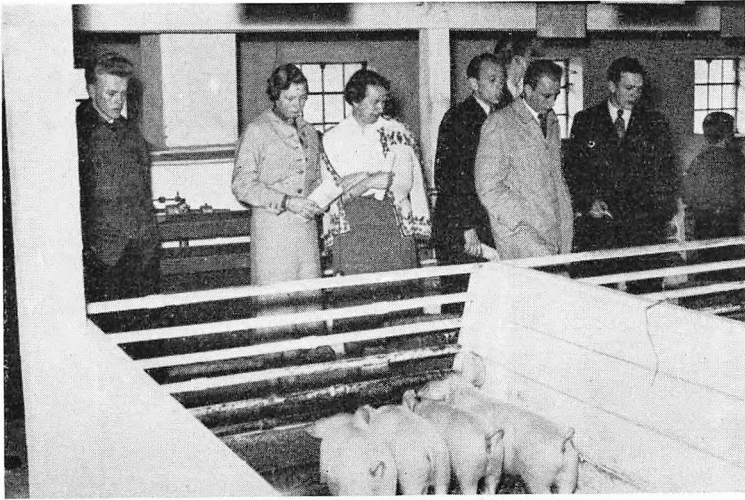
gæstfrit modtaget af Svends forældre. Efter at have fået telefoncentralen forevist og set Knud forsøge sig som telefon-dame, utroligt, så mange tråde han kunne få blandet sammen på et øjeblik, var der flæsketeg og æblekage på bordet. Det var vellykket altsammen, og en tak skal her i årsskriftet føjes til den, vi gav vor elevs familie, da vi senere fortsatte til Aarhus.

Et besøg i Aarhus Teater stod på ønskesedlen, men repertoiret ikke, og derfor tog vi til isrevue i stedet. Imponerende og flot var det, artister i verdensklasse, tempo og farver, jo det blev et festligt punktum på en god dag.

Traditionen tro besøgte vi flere af Vejle bys store virksomheder i vinterens løb. I kender alle den elskværdighed, hvormed vi bliver modtaget, og vi er tak skyldig for gode og lærerige forevisninger.

Ø. Grundel avlsgård og Christianshaab mejeri fik vort besøg før morgenmad en dag, vi skulle jo gerne se virksomheden i fuld gang. Der vankede rundstykker og nymalket mælk og en grundig forklaring om det, vi så. Tak for det!

Grejsdalen og Jelling var målet for vor sidste lille ud-



Soineforsøgsstationen i Haraldskjær.

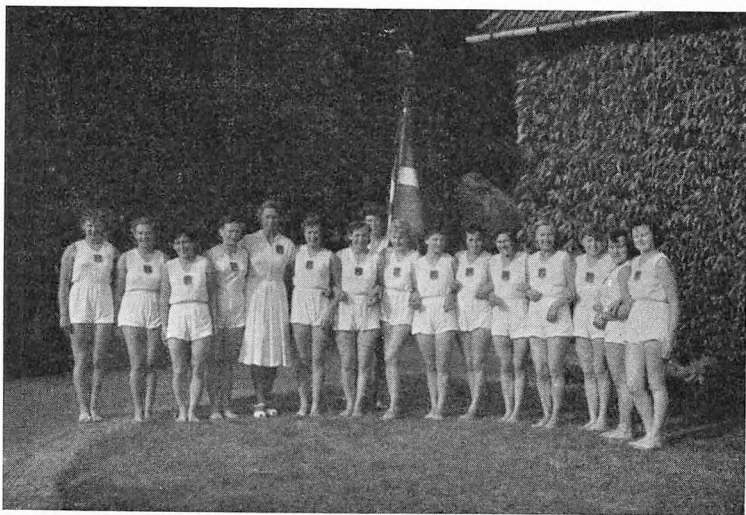
flugt. Rask Nielsen fortalte Danmarkshistorie på toppen af dronning Thyras høj og gjorde Jellings storhedstid som kongeby levende for os. Videre gik farten til Jørgens forældre i Kollerup, hvor vi tilbragte en hyggelig og fornøjelig



Fra besøget i Kollerup.

aften i deres selskab. Selvfølgelig var traktoren og andre redskaber blevet prøvet nøje af, ligesom den veldrevne gård var blevet set godt efter i sømmene. Behøver jeg at fortælle, at der med gæstfriheden også fulgte et kaffebord med alt tilhørende? Vore værter betragtede dette som en selvfølge, men vi ved, at der er et stort arbejde forbundet med at modtage en så stor flok, og vil endnu en gang takke for det.

Vinterskolen er slut, og hvad har jeg gjort andet end at fortælle om noget, der adskiller sig fra det daglige skoleliv. Hvis jeg magter det, så tror jeg, det var en ide til næste år at beskrive en ganske almindelig dag og prøve at gengive nogle af alle de små ting, der binder os sammen, og som gør dagliglivet til det vigtigste i skolearbejdet.



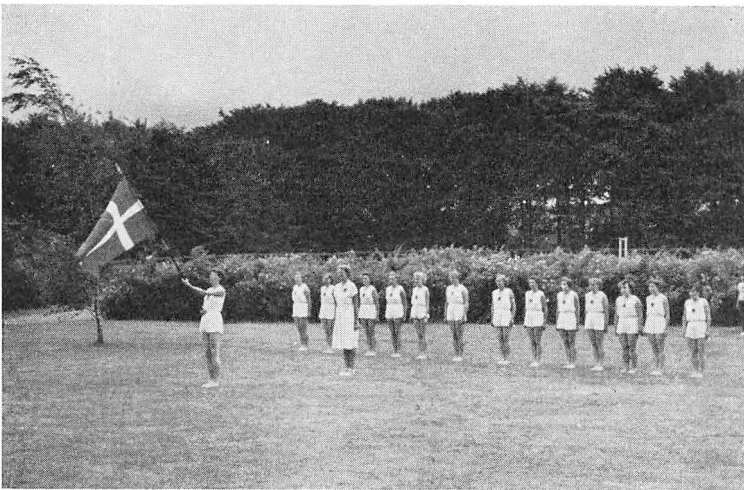
Glade sommerpiger.

Trods en travl april måned glædede vi os til sommer-skolen, og vi nød rigtig maj måned med dens sommer-varme, lidet anende, at solen resten af året ville gemme sig bag regnskyer.

Jeg havde fornøjelsen at lede pigernes gymnastik de første dage, da Gerda Høgdall, grundet på at hendes lille dreng var blevet syg, blev nogle dage forsinket.

Men så kunne hun til gengæld tage ekstra fat, for der var jo ikke lang tid til elevmødet, og det skulle jo helst være endnu bedre end tidligere, selv om vi under dets krav må lægge vore kloge hoveder ekstra i blød.

Vejrguderne har hidtil set med velvilje på den sidste søndag i juni, men i år svigtede de os. Det blev en våd forestilling, men eet belærte den os om, og det var, at intet kan ødelægge denne dag for os. Trods vejret fik vi atter et par uforglemmelige dage sammen, vi fik bedre tid til at hygge os sammen, og vi havde det godt indendørs.



For regnen kom.

I en lille pause i regnen begyndte gymnastikopvisningen, men inden længe øsede det ned. Pigerne fortsatte dog ufortrødent og tog alt det våde med et smil på læben og blev hilst med et hjerteligt bifald.

Komedien og folkedansene blev flyttet indendørs. Der var ikke megen plads til dem i den tætpakkede gymnastiksal, og scenen var mere end primitiv, men hvor vi morede os, det vil jeg aldrig glemme.

Operaparodien »Kunigunde« var elevfestens overraskelse, forunderligt, at vi kan blive ved med at hitte på. Den



Glæde og tilfredshed.

kunne ikke opføres indendøre, men sikke et mas, inden vi var klar. Højttaleranlægget regnede i stykker, så indtoget på skuepladsen måtte foregå pr. bil med Bjarne som chauffør. Kunigunde måtte synge og optræde under paraply, og



Happy-end.



Ridder Arthur og Kunigunde.

den ædle ridder Adolf og den fule skurk ridder Bartram måtte gennemgå svære prøvelser, før skurken måtte bide i det våde græs.

Under jubel blev den nedkæmpede ridder lagt i bilens bagagerum med benene strittende bagud, og Bjarne kørte skuespillerne i tørvejr.

Det skulle efter sigende have været »alle tiders overraskelse«, godt, at Knud og jeg ikke kunne se os selv.

Afslutningen ved bålet måtte vi sløjfe. I stedet havde vi en hyggelig stund i gymnastiksalen, inden vi gik til ro efter et par dage, der trods vejret begyndte og endte, som de skulle.

Der var meget, der skulle nås i denne sommer, og tiden fløj af sted. Grundet på landsstævnet i Odense måtte vi slutte nogle dage før, vi plejer. Denne store begivenhed skulle vi selvfølgelig overvære. Vi mente ikke, vi kunne bruge den kostbare skoletid til at træne et gymnastikhold

op til deltagelse i stævnet, og deltog derfor kun med et hold i fri idræt. Landsstævnet blev en stor oplevelse, men da I sikkert har hørt så meget om det, vil jeg ikke kommentere det nærmere.

For at få en god afslutning på sommerskolen havde vi planlagt en to dages tur over Sydfyn—Sønderjylland hjem og kørte direkte fra Odense til Søfartsskolen i Svendborg, hvor vi skulle overnatte.

Mon ikke opholdet dér var den helt store oplevelse for pigerne? De flinke (og galante) sømænd modtog os med sang og et dækket kaffebord og gav derefter en underholdning til bedste. Bagefter blev vi vist rundt på den smukke og velindrettede skole. Pigerne nød det, for hver havde en opvartende kavaler med, og det blev sent, før vi kom til ro. Vi sov på skungummimadrasser, og det var jo noget ganske andet end halmadrasserne på indkvarteringsstedet i Odense.

Forstanderen på Søfartsskolen (Willy Eisfelt) og hans næstkommanderende Dyhr Nielsen har begge været elever på den jyske, og de skal her have en hjertelig tak for den store oplevelse, de gav os.

Efter flaghejsning og morgensang tog vi hjertelig afsked med sømændene og drog over Faaborg—Mømmark til Idrætshøjskolen i Sønderborg. Som altid blev vi godt modtaget og fik den store, smukke skole grundigt forevist.

Vi tog dog snart afsked med vore venner der, for også de skulle snart tage afsked med deres sommerpiger, og vi ville ikke forstyrre mere end nødvendigt.

Sønderborg slot og Dybbøl fik vi også tid til at se og fordybe os i minderne fra Sønderjyllands historie; derfra gik det videre til Graasten med kongeslottet og oberst Paludan-Müllers minde.

Hen ad aften rullede vi ind på ungdomsskolen i Vojens til vore gode venner forstanderparret Hagelsø. Jeg havde taget nogle film med, som jeg viste om aftenen. Efter en hyggelig samtale med vore værter ville vi se, om vore piger var kommet til ro, men fik en munter oplevelse, idet

ELEV MØDE

Lørdag den 25. juni fra middag til mandag morgen den 27. juni. Som sædvanlig medbringer vi sengetøj og idrætstøj.

Der vil som sædvanlig ske store ting, og et par herlige dage er sikrede på forhånd.

Nærmere vil blive jer tilsendt i god tid før elevmødet, men reserver allerede nu dagene og gør mænd, koner og kærester opmærksomme på, at de må lade jer rejse, og gerne selv tage med.

På gensyn!

Svend Aage Thomsen.

vi fandt dem i færd med i praksis at prøve al den nye gymnastik, de havde overværet i Odense, iklædt pyjamas eller natkjole, i skolens gymnastiksal. Det var et syn!

Efter morgenmad overværede vi en foredragstime med Hagelsø, og så gik turen hjemad. Tak for gæstfrihed og venlighed, kære familie Hagelsø.

Knud havde haft travlt derhjemme, alt var ordnet på bedste måde til afslutningstimerne i kaminstuen, og en god sommerskole med mange oplevelser var til ende.

Der er til denne vinter sket forandring i lærerstaben, idet Viggo Søndergaard er flyttet til Svendborg, hvor han allerede er travlt beskæftiget med undervisning i byens svømmehal.

Vi skiltes i bedste forståelse, og vi vil gerne sige tak for 10 års samarbejde og ønske Søndergaard held og lykke i hans fremtidige arbejde.

Gymnastiklederuddannelsen er i vinter blevet overdraget til lærer Poul Andersen, Vejle. Vi kender ham særdeles godt, og vidende, at han vil klare denne opgave til alles tilfredshed, vil vi gerne byde ham velkommen iblandt os.

Det stormer, og regnen slår mod ruden i disse sene timer, medens jeg skriver dette brev til jer.

Lad det blot regne og storme, der kommer solskinstimer igen, hvor vi skal opleve naturen og vort glade samvær.

Der vil også komme mange solskinstimer for den lille skole, vi har kær, og har vi end måttet bøje os for stormen, så vil vi vide at rejse os igen.

Glædelig jul og godt nytår!

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.



SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Dette års antal af kursus blev på 35, hvorfor vor 12. sæson blev en vellykket fortsættelse af tidligere år. Trofaste specialforbund og ledere har igen været med til at kaste glans over vort arbejde til gavn for dansk idræts-ungdom.

Som omtalt under mit brev til gamle elever, er muligheden for en udbygning af skolen bedre end nogensinde før.

Dette vil blive hilst med glæde af vore kursusvenner, og jeg kan forsikre, at for os vil det betyde umådelig meget at kunne byde de bedst mulige forhold.

Næste sommer vil gå som vanlig, men jeg håber alligevel til den tid at kunne bringe jer afgørende nyheder, og indtil sagen er en kendsgerning, håber vi på jeres gode hjælp til at få alt til at gå på bedste måde.

*

Det blev Jydsk Boldspil Union, som åbnede sæsonen med et trænerkursus sidst i januar måned under ledelse af Egon Thon og Peder Vesterbak. To dygtige og rutinerede instruktører, der forstår at få deres folk til at bestille noget, hvorfor der altid bliver noget at tage med sig hjem og arbejde videre på.

Februar måned bød igen på Dansk Idræts Forbunds ungdomslederkursus, atter i år overtegnet, hvorfor der blev tale om to weekend-kursus, som begge havde stort besøg. Veloplagte og dygtige ledere som P. W. Degner, K. K. Hansen, Aage Feldt, Bjerregaard og Birgitte Harms sørgede for, at deltagerne fik noget ud af det, en god hjælp til at bringe ungdomsarbejdet ind i den rigtige gænge. Der blev derfor

også udtrykt ønske om flere af disse kursus, samt arrangeret fortsættelseskursus, hvilket udvalget tog til efterretning. Det blev to vellykkede kursus, hvoraf det sidste blev afholdt i marts måned.

Flere gange i vinterens løb har forskellige jyske atletikforeninger sendt deres folk på skolen for weekend-ophold, hvor vi havde lejlighed til at arbejde og hygge os med dem og på den måde hjælpe dem godt i gang med forberedelserne til sæsonen.



Fuldt hus.

Påsken gav den helt store invasion, hver en tomme af skolens plads var belagt. Dansk Orienteringsforbund havde sit årlige instruktionskursus under ledelse af civilingeniør Olaf Andersen og Arved Nielsen. Deltagerne lærte meget og blev sat på hårde prøver i det kuperede terræn omkring Munkbjerg.

Påske-atletiklejren blev den hidtil største succes, idet tilgangen var på over 50 pct. Der blev gået til sagen, og såvel aktive som instruktører fik noget ud af det, hvorfor der var udelt tilfredshed med det opnåede resultat. Jydsk Athletik Forbunds instruktørvirksomhed blev atter i år drøftet og nøjere fastlagt. Glædeligt, at forbundet gør, hvad det kan for at holde gang i arbejdet her i Jylland.

Cyklerytterne savnedes heller ikke. 20 ABC'ere trænede på livet løs i Vejleegnens kuperede terræn under Axel Golttermanns brillante ledelse, han har et godt tag på disse unge mennesker, hvorfor de virkelig får noget ud af det. I ham har dansk cyklesport en helt rigtig instruktør.

Dette års aprilkursus havde deltagere fra Norge og Syd-slesvig samt god tilslutning her hjemme fra, deriblandt adskillige fængselsfunktionærer. Efterhånden får vi flere og flere faste deltagere på disse kursus, hvorfor vi har lov til at tro, der virkelig er brug for dem, og at de er velanskrevne rundt om i idrætsskredse. Gymnastik, fri idræt, hånd- og fodbold er de idrætsgrene, som deltagerne specialiserer sig i og får friske impulser at starte sæsonen på.

Sidst i april havde vi besøg af 40 københavnske politibetjente, der skulle deltage i et stort musikstævne her i Vejle. De øvede i gymnastiksalen med deres blæseinstrumenter og trommer, så skolen rystede i sine grundvolde. Ved en lille afsluttende koncert her på skolen fik vi rigtig indtryk af, hvor skrappe de var til at spille.

Vejle Amts Gymnastikforening havde i år slået kursus i håndbold og for idrætsmærkedommere sammen. Idræts-censorer var kaptajn Eriksen og Valdemar Bonde, medens Søndergaard tog sig af håndboldlovene. Da det kun var et søndagskursus, blev der ingen tid til praktiske øvelser.

Midt i maj havde vi besøg af et hold hollandske bibliotekarere, der var på studiebesøg her i landet under ledelse af Det danske Selskabs udsending i Holland, fru Tove Kirchheiner-Galatius, der viste disse udlændinge rundt i landet.

I pinsen havde Aabyhøj Gymnastik- og Idrætsforening fået den gode ide at sende et hold unge piger og mænd herved at træne under ledelse af Per Rygaard. Han sørgede på en udmærket måde for, at disse unge mennesker blev holdt til ilden.

Ugen før elevmødet var igen forbeholdt gamle elever, og flere benyttede anledningen til at genopfriske stoffet og hente nye impulser. Dog kniber det os stadig at forstå, at ikke mange flere har brug for dette kursus. Det burde

kunne blive et virkelig velbesøgt kursus. Benyt nu lejligheden til sommer.

Samme uge rykkede Dansk Boldspil Union ind med to fortsættelseskursus. Leo Nielsen, Frem, og Henning Vestergaard, AB, begge København, blev meget populære hos kursisterne, som virkelig fik noget lært gennem deres gode ledelse. Drengehold fra Todbjerg-Haarup I. F., skolehjemmet »Godhavn«, Randers Freja og Fredericia f. Fodboldklubber var medier for de vordende instruktører. De tog opgaven og det dårlige vejr med godt humør.

Årets elevmøde var ikke engang sluttet, da næste kursus rykkede ind. Allerede søndag aften troppede Karl-Olavs drenge fra Mjøndalen I. F. i Norge op. Karl-Olav vender trofast tilbage hvert år med et hold drenge, og vi er vældig glade for disse friske norske gutter, som han har det helt rigtige tag på at få noget ud af.



Dudderne og sommerpigerne.

Også Dudderne tropper trofast op hvert år efter elevmødet. Vi kan efterhånden slet ikke undvære deres friske besøg. De sætter vort humør et par streger i vejret hver gang, de kommer. I år tog desuden deres lille opvisning sig

ekstra godt ud i fine, nye dragter. De dage, vejret var godt, blev benyttet til »olympiade«, medens den årlige udflugt denne gang gik til Sydfyn og Taasinge og sluttede med besøg i H. C. Andersens hus i Odense. Afslutningsfesten med årets »Dudde gymnast« var det helt store.

Derefter var det Jydsk Boldspil Unions tur til at indtage skolen med fire begynderkursus i fodbold — i år udvidet med eet på grund af den store tilgang. De kendte og afholdte ledere Egon Thon, Ejner Jensen og Vig Larsen sørgede for, at disse kursus blev virkelig vellykkede. Kursisterne fik noget med hjem. Som glædelige oplevelser mødte atter i år Sophus Nielsen og Johs. Høiris op og hyggede om kursisterne på deres ligefremme og joviale måde. Friske og dygtige drengehold fra B. 1913, Odense, Vejen S. F., Nakskov B., Næsby B., B. 1901, Nykøbing F. og Viby I. F. hjalp også til at gøre disse kursus vellykkede for kursister og lærere. Det vil sikkert glæde DBU at høre, at flere af lederne for disse drengehold havde været her tidligere som kursister, så de har virkelig taget et arbejde op blandt de unge.

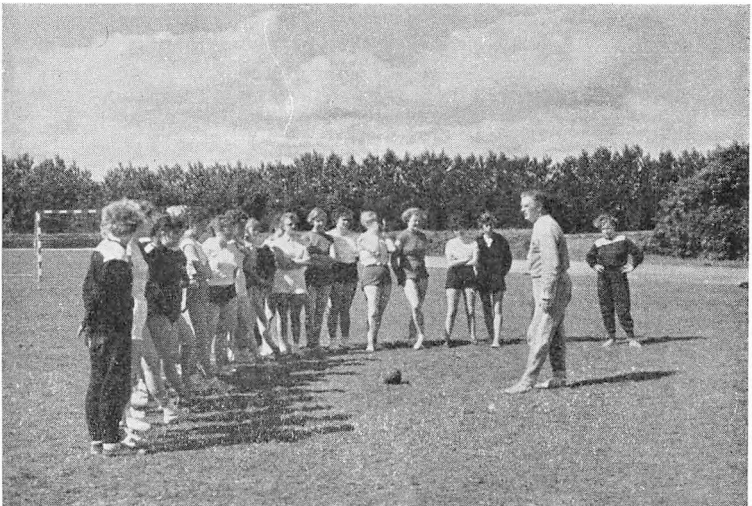
I år havde Dansk Arbejder Idræt strøget deres kursus



Glade D. A. I. drenge.

for piger, men i stedet arrangeret kursus for viderekomne i fodbold og håndbold. Disse kursus var alle godt besøgt. Desuden var der for første gang begynderkursus i bordtennis under ledelse af Kurt Schandorf. På de øvrige begynderkursus blev der instrueret af Egon Gundal og Herluf Nielsen. Ved kursus for viderekomne var den øverste instruktion lagt i hænderne på Egon Gundal og Tage Søgaard, der havde henholdsvis Svend Aage Hansen og Herluf Nielsen som hjælpeinstruktører. Kursusledere var som sædvanlig Charles Hjorth og Henry Nielsen; glædeligt at se, at sidstnævnte var kommet så godt over sin svære sygdom, at han kunne være med. Tante Gudruns hyggelige omsorg for kursisterne savnedes heller ikke. Desuden var kasserer Helmut Ohm og fru Gundal her på besøg. Det blev traditionen tro virkelige DAI-kursus, hvor tiden blev udnyttet, og kursisterne fik lært noget. Drengeholdene kom i år fra Aalborg og Fyns-kredsen, flinke og dygtige drenge, der opførte sig pænt — ikke mindst Aalborg-drengene.

Samtidig havde Dansk Håndboldforbund og »Købmandsskolen« kursus her. D. H. F.s kursus var et begynderkursus



Aksel P. og håndboldpiger.

under ledelse af Aksel Pedersen med Egon Sander som kursusleder. Desuden havde Carl Madsen lovgennemgang. Det blev et meget vellykket kursus, hvor kursisterne ind imellem fik lejlighed til at udkæmpe en dyst med DAI og Mølvang, der var inviteret til en lille gæsteoptræden. Ophavsmanden eller -kvinden til »Købmandsskolen«s kursus var vores allesammens Lizzie med gemal. Virkelig god ide, hun der havde fået, den vil sikkert blive gentaget med andre friske og dygtige piger og drenge.



Lizzie med elever.

Første uge i august havde DHF et nyt kursus for begyndere under Aksel P.s kyndige ledelse.

Nu var det blevet bordtennisspillernes tur til at afholde kursus. I år havde vi sørget for et hus til dem, hvilket vist faldt ud til deres fulde tilfredshed. Undervisningen omfattede tre hold: et begynder-, et viderekommende og et eksamenshold. Instruktoren var overladt Chr. Juhl, Knud Garvald og Chr. Helmer Jørgensen, der samtidig var kursusleder. Som sædvanlig gode kursus.

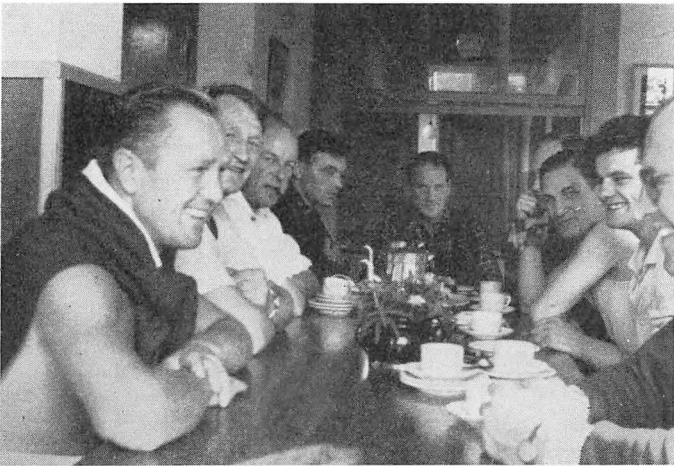
For første gang afholdtes der cricketkursus under den nye Cricket Unions ledelse. Desværre ødelagde vejret meget



Cricketkursus.

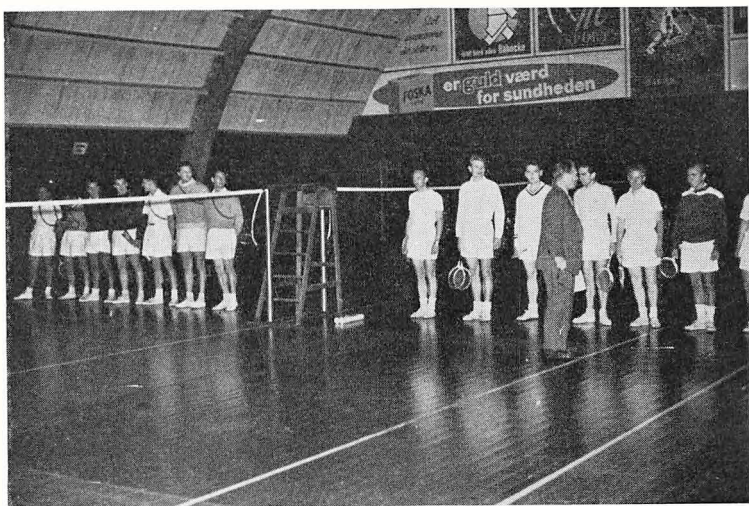
for de hvidklædte spillere, men de tog det forbavsende tålmodigt. Vor gode ven J. Hankinson stod for instruktionen, og en anden god ven, skolens bestyrelsesmedlem Hans Andreasen var kursusleder og tolk. Drengene fra Silkeborg, Aarhus, Holstebro, Esbjerg og Nykøbing M. stod til rådighed for de vordende instruktører.

Samme uge indledte Jysk Amatør Bokse Union sine



J. A. B. U.s Eksamenshold.

kursus. Forbavsende så trofaste mange af bokseinstruktørerne er, flere af dem har været her mange gange, og for disse blev der i år holdt afsluttende eksamen, som rigtig viste, hvor meget de har lært under deres dygtige instruktør Jens Christensens ledelse. Han tog sig naturligvis også på udmærket måde af begynderne.



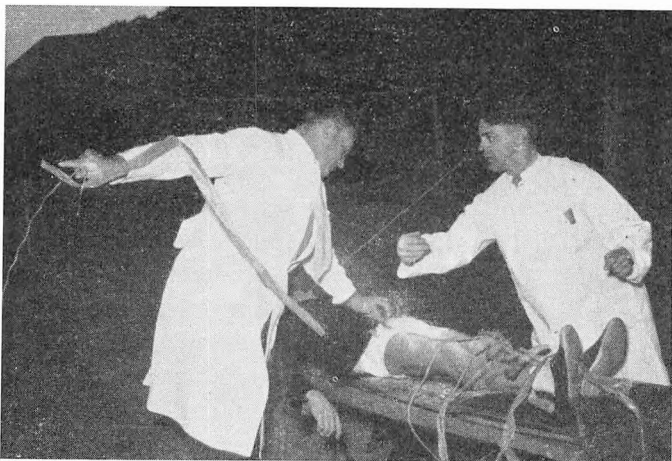
Thomas Cup-spillere.

Forrige års gode badmintonkursus blev i år genopfrisket på en ny måde, idet Dansk Badminton Forbund havde samlet 20 af landets bedste spillere i træningslejr med henblik på den kommende Thomas Cup. Den teoretiske undervisning foregik her på skolen, medens spillet var henlagt til badmintonhallen i byen. Kursusleder var kaptajn R. Heilbo, medens forbundets to professionelle trænere tog sig af instruktionen. Gode foredrag blev desuden holdt af forbundets æresmedlem, Hans Hansen, men det mest frugtbringende var vel nok diskussionerne mellem spillerne og instruktørerne. Vi håber, lejren blev en god optakt til sæsonen og det store opgør Thomas Cup'en; som en deltager udtrykte det: man mødtes med en vis skepsis, men skiltes i gensidig forståelse.



Horsens borgerlige ålestangersangerlang.

Endelig oprandt sommerens underholdningsmæssigt morsomste kursus, skolens årlige oldboys-kursus. Sent vil gutterne glemme »Horsens borgerlige ålestangersanger-



Operation »Falka«.

laugs sangkor«, som startede med alle tiders håndboldfight og sluttede af med alle tiders underholdning, så selv Alfred måtte ligge på maven for dem; orkanagtigt bifald fulgte dem. Heller ikke Falcks store operation vil blive glemt. Det idrætslige blev dog ikke forsømt, flere end nogen sinde tidligere tog idrætsmærket. Gode ture hører med til dette kursus. I år var vi ude ved Gudenåens udspring, ved den skønne Rørbæk sø, hvor vi med megen interesse beså det store ørredfiskeri, derfra gennem det maleriske landskab til Nr. Snede, hvor vi, efter at have set fængselsafdelingen, sluttede af med en rask håndbold dyst. Igen et rigtigt oldboys-kursus, som JABUs eksamenshold på udmærket måde faldt sammen med.

*

Dermed var årets værste travlhed overstået, idet vi i september og oktober måneder helligede os korte weekendkursus.

Atter i år havde vi fornøjelsen at huse Dansk Handels- og Kontormedhjælper-Forbund, som holdt kursus for deres unge mennesker. Formanden var personlig mødt frem for at forelægge det stof, som skulle gennemgås. Diskussionerne var livlige og gode og blev på fortrinlig måde ledet af Kaj Bentson, der tillige var kursusleder.

Unge — mandlige og kvindelige idrætsfolk — fra »Sisu«, »Fremad« og »Skovbakken« tilbragte det meste af deres efterårsferie her på skolen under maratonmesteren Oluf Sørensens og den kendte idrætsmand Georg Gretlunds glimrende ledelse. Med sådanne ledere er der ingen tvivl om, at disse klubbers ungdomsafdelinger vil vokse sig store og stærke.

Esperantisternes karavanefest var i år besøgt af ikke mindre end 80 udenlandsfarere, der fik en dejlig og hyggelig aften med lysbilleder og film fra de mange udenlandsture. Iøvrigt havde vi i år 10 års jubilæum for esperanto-kursus, desværre kunne det ikke rigtig ses på vejret, men det blev

alligevel et fint kursus. Vi håber, at milepælen må betyde, at lærer Friis næste år må se et endnu større antal på disse krusus; han fortjener det.

Desuden havde Dansk Idræts Forbund taget sig ønskerne fra ungdomslederkursus i februar efterretteligt, men skuffende nok blev der for få anmeldelser til det påtænkte efterårskursus. Vi ved imidlertid, at der i høj grad er brug for dette kursus, så vi håber, forsøget må blive gentaget.

Dermed var det slut på kursussæsonen for i år.

*

En tak til Dansk Idræts Forbunds ledelse og ikke mindst til chefinstruktør Bjerregaard for den store hjælp, de og han har ydet os. Også en tak til specialforbund og kursister, fordi vi igen havde fornøjelsen at se dem her.

Velkommen igen i det nye år.



Besøg fra det fjerne Østen.

Det glæder os stadig, at mange selskaber, foreninger og enkeltpersoner fortsat med interesse følger vort arbejde og

kommer her på besøg. De skal også være velkommen i det nye år.

Til slut en rigtig glædelig jul og et godt nytår med tak for året, der svandt — sidst, men ikke mindst »På gensyn«.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.



NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære pionerer!

Der er nu gået ti år, siden de første meddelelser fra jer blev trykt i dette årsskrift. Som jeg foreslog sidste gang, ophører vi nu med at samle nyt fra jer til stor lettelse for begge parter. Vi kunne nok have samlet noget til denne gang, men I ved bedst selv, hvordan det er gået de andre år.

De fleste af os lever jo også et stille og roligt familieliv hver med sine små glæder og sorger. Hvis nogen af os oplever noget ud over det sædvanlige, hører vi jo nok om det gennem presse og radio. Der er sikkert heller ikke noget i vejen for en optagelse i årsskriftet, hvis I har noget særlig interessant at berette. Holger og jeg takker for interessen gennem årene og beder jer modtage de bedste ønsker for fremtiden.

Flemming Tobiesen.

Kære kammerater sommeren 44!

Tak for alle hilsener. Lidt nyt er der også at fortælle.

Johanne har fået en lille pige, Jytte, og hun er sine forældres store glæde. Desværre har Johanne ikke været så rask den sidste tid. Gerda har ligget på sygehuset to måneder. Vi håber, at I snart må være helt raske igen. Gunhild klager over den besværlige sommer, og hendes juleønske er en lille traktor til haven til at pløje og rense med. Gunhild og Christian var til elevmødet i egen vogn. Marie er stadig i Tarm, hvor hun deltager i gymnastik og folkedans.

Meta har ikke fået sønnen endnu, hun synes, det er nok med tre søde piger. Meta får tid tilovers til både gymnastik og håndbold. Anna sender også en hilsen, men har ikke noget særligt nyt at fortælle, de har det godt. Inger Hedemark har været meget ude i verden og set sig om. Hun er nu hjemme og skal op til afgørende eksamen i januar, inden turen atter går ud; der påtænkes et ophold i USA et par år frem i tiden.

Hedvig har været syg af gulsot. Hun har forladt rigstelefonen og har nu arbejde på et forsikringsselskabs kontor. Det føler hun

sig bedre tilpas med. Når hun er rask nok til det, vil hun atter til Spanien til sommer og sol for at få kræfter igen. Grete er med til gymnastik, hun har fået en datter, så der nu er to små piger at passe.

Jeg selv har det fint. Jeg har nu fået min egen lille lejlighed i Stockholm. Min ferie tilbringer jeg gerne i fjeldet, det er herligt, kan I tro.

Til slut de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår.

Johanne og Ingrid.

Kære kammerater 44—45!

Der er ikke kommet mange svar på vor henvendelse til holdet, men lidt har jo også ret, selv om vi jo gerne havde set lidt mere.

På mejeriet Marskendal pr. Ry slider Markus i det. Der skal snart være jubilæum på mejeriet, det tager al tiden, så der ikke bliver tid til det idrætslige. Ross Sørensen skriver, at han stadig bestyrer Fuglsølejren om sommeren, og ellers passer han sin gård. Endnu er det lykkedes at holde gymnastikken og folkedansen i live, og desuden arbejder han i vinter med aftenskole og amatørteater.

Bøgild er hjemme hos sit fædrene ophav. Han leder folkedans, gymnastik og håndbold. I sommer havde han 2 hold med til landsstævnet, og de klarede sig fint, selvfølgelig til stor opmuntring for ham. Desuden rejser han rundt og læser op i fritiden. Lyhne er nu færdig med at læse, han tog en fin eksamen og er nu knyttet til seminariets øvelsesskole i Haderslev. Han leder 2 hold drengegygnaster, og tilslutningen er over al forventning. Desuden arbejder han med sin specielle hobby: amatørteater. Hans lille søn er efter sigende ved at blive en lille laban, men det kan bestemt ikke være efter Lyhne. Kaj Borre leder gymnastik for politiet i Aarhus, og Alfred deltager som gymnast. Henning er blevet færdig med sin uddannelse og er blevet ansat i Esbjerg.

Thormod har forladt civiltjenestetidsundervisningen i Værløse og er i vinter lærer på Vejstrup ungdomsskole på Fyn. Der er 104 elever, piger og drenge sammen, men det går godt. Leder desuden et drengehold og håber at komme ind i ungdomsarbejdet i højere grad end hidtil.

Jeg selv lever sammen med min kone og mine 2 dejlige pøder et roligt familieliv. Jeg har dog en masse instruktionsarbejde. Jeg har gymnastik med Viby old boys, 28 stk., en fordobling fra sidste år. I sommer har jeg været instruktør for tre foreninger i fri idræt. Det kniber dog med at overkomme det, når der også skal være tid til at være en smule hjemme. Jeg kommer nok til at nøjes med en forening til sommer.

Til slut sender vi vore bedste hilsener til alle fra vinteren 44—45. Det er nu 10 år siden, og vi føler trang til at sige skolen og Svend Aage tak, fordi vi på skolen havde et fristed i en ond tid. Det vil vi aldrig glemme. God jul og et godt nytår.

Henning og Lange.

Kære piger 45!

Så igen et par ord til årsskriftet. Oda slider i det som gymnastiklærerinde i Nakskov. Hun har været på en herlig tur med Dansk Gymnastikforbund til Italien i sommer og var bl. a. på et kloster i Rom fem dage. De var meget omsværmede af italienerne, så politiet måtte gå vagt ved klosteret dag og nat (det lykkedes dog Oda at komme igennem politikæden). Sonja arbejder nu i et medicinalfirma, har i sommer været i Schweiz og fået sol på kinderne. Anne-Marie bor i Nykøbing F., hvor hendes mand er reklamechef. Søster har taget en eftermiddagsplads på kontor, nærmest for at komme ud og få lidt nye indtryk. Thomas er nu to år og en dejlig dreng. Sigrid har to søde piger — Inge og Lisbeth. Lonnys lille pige er blevet en hel vildkat, skriver hun. Erna er stadig aktiv og leder gymnastikken hjemme. Aase har nok at se til, hun har nu tre piger. Hun er stadig glad for at være kone på gården og savner ikke København.

Karen-Gerda har også nok at tage vare på, Gudrun er nu tre år, Toves mand har fået arbejde i Odense, og de er lovet lejlighed til 1. januar. Tove er ikke alt for begejstret ved tanken om at skulle flytte fra Vejle. Jeg selv har lige fået en lille pige, så nu har jeg en af hver slags. Til sommer har vi så ti års jubilæum, og som det omtales andet sted, bliver der lagt op til jubilæumsfest. Kom nu alle.

Mange hilsener, god jul og godt nytår.

Tove og Harriet.

Til jubilæumsholdene 44—45 og sommeren 45!

Til sommer har de to hold 10 års jubilæum. Besættelsen og tiden umiddelbart derefter gav disse to hold sin særlige charme og et særligt tilknytningsforhold til skolen. Der har fra forskellige af elevernes side været yttret ønske om, at jubilæet skulle fejres ved en lille fest til elevmødet, dels for at vi igen kunne komme sammen, og dels for at vi ved denne lejlighed kunne sige skolen en tak for den tid, vi fik lov til at være på skolen, for mange af vintereleverne blev det jo et fristed i den onde tid.

Der vil nu blive nedsat et festudvalg til at tilrettelægge festen, og vi håber så, at alle fra de to hold vil sætte noget ind for at komme til elevmødet, da det jo er den første betingelse for, at festen får den karakter, den bør have. Vi er taknemlige for at

høre fra jer med gode ideer, og alle fra de to hold vil i løbet af vinteren få nærmere besked med hensyn til festens forløb.

Vel mødt *alle* til sommerens elevmøde!

På udvalgets vegne:
Thormod Petersen.

Kære kammerater 45—46!

Så skal vi igen i gang med at samle nyt til årsskriftet, og denne opgave er kedelig, men let. Stabelen af breve er *lille*. Selv om vi sendte kort ud til jer alle, er der ikke mange, der har svaret, og mange breve er kommet retur med adressaten ubekendt. I må hjælpe os med oplysninger til dette lille afsnit, så vi stadig kan fastholde minderne fra vinteren 45—46 — for alt det, vi mødte denne vinter, der bevidst eller ubevidst er kommet til at præge vor tilværelse siden.

Og så efterretningerne. Heine er avanceret til en af »de store« på Politiken. Efter sigende er den eneste motion, han får, den at rende til skattevæsenet med penge samt at hejse sejlet på sit »skiv«. Indenfor denne sportsgren har han erhvervet sig flere flotte præmier, hvorimod han stadig ikke har kunnet vinde sig en ægtemage. Om Haugland er der ikke meget nyt at fortælle. Han er stadig træner for hovedstadens store klubber, og i fritiden deltager han i mange af Heines togter. Medens vi er ved nordmændene, må vi have Torgeir med. Han kan stadig ikke få raget idrætsforeninger nok til sig og har en masse foreninger at træne i Norge. Vi håber, at mange af dem, vi ikke hørte fra, har fulgt Torgeirs eksempel og træner med en masse af Danmarks unge og tænder den »hellige flamme«, vi fik i Vejle — og skulle give videre.

Bo slider i det, og det er en fornøjelse at se den velplejede gård og frugtplantage, som Bo gør Dalgården i Værløse til. Hønseholdet går godt, men hvis nogen kender en metode, der kan få »putterne« til at lægge to æg om dagen, bedes de lade høre fra sig. Iøvrigt bedes alle kigge ind, om de kommer på de kanter. Jens Aage blev gift i maj. Han bestyrer en gård ved Sorø. Han lovpriser hjemmets hygge sammen med sin søde kone og kan kun anbefale de andre ugifte at følge hans eksempel. Folmer er hjemme og slider bravt i det, høsten har været særdeles vanskelig i år, særlig for frøafgrødernes vedkommende. Kronborg Kjær har det godt, efter at han nu har overtaget sin fædrene gård.

Poul Lundgaard er færdig med militærtjenesten og er nu lærer ved Mørks skole i Hillerød. Hans Uhre er også blevet lærer. Efter sommerferien var han ved skolevæsenet i Esbjerg, men er fra november blevet lærer ved Salling ungdomsskole. Han har gymnastikken med drengene — 57 ialt —, og har selvfølgelig

andre fag. Desuden forestår han gymnastikken i Jebjerg ungdomsforening. Sidst jeg hørte fra Uhre, var han forlovet, men nu skriver han, at han er forblevet ungt. Karl Jensen skriver, at han ud over at have været håndbolddommer ikke har beskæftiget sig med idræt. Han passer sit hønseri og rugeri. Hans pige er nu 5 år og drengen 3 år.

Kaj Jørgensen har forladt landbruget og arbejder på N. K. T. i Søborg. Hvad bogstaverne betyder, ved jeg ikke, men er kommet til det resultat, at det ikke kan være andet end: »Nær københavnske tøse«. I sin nye residens har han iøvrigt ikke taget sig sammen til at være med i noget, der har med idræt at gøre. Anders Krogh skriver til os fra hospitalet i Kolding, hvor han er indlagt med en alvorlig knæskade, han pådrog sig under høstarbejde. Han har ledet 20 drenge til gymnastik, har selv deltaget og er blevet valgt til formand for foreningen. Så kommer han da ikke som tidligere i klammeri med ham. Endelig fortæller han, at han har fået en søn den 2. marts.

Fætter Henry skriver, at det var hyggeligt at høre fra os, men han har ikke noget nævneværdigt nyt. Han har trænet pigerne til gymnastik og er selv blevet mere hjemmemenneske. Karl Thomsen er i Norge, men der foreligger ikke noget nyt derfra.

Vor udsendte medarbejder beretter, at Robert kommer hjem med juleskibet »Oslofjord« den 20. december. Han har oplevet en masse i Alaska, hvor han har været beskæftiget med anlægget af en 80 km lang vej gennem en bjergkløft. Det har været interessant arbejde, hvor han har kørt som motorfører på en større maskine. Han har også været i Kalifornien, bl. a. i filmsbyen, men der foreligger ikke noget om, at han har været heldig at blive indrulleret blandt de store stjerner. Han har optaget en farvefilm derovre, som vi glæder os til at se, når han kommer hjem.

Fru R. Lund i Horne plejer sit familieliv og sin smedie. I telefonen sagde han, at han havde så travlt, men hvad har vi i grunden så travlt med, fjøede han til, for vi har jo aldrig tid mere til at nyde livet, som da vi var på »den jyske«. Disse betragtninger var der vist flere af os, der burde notere os i travlheden.

Og så har Villy og jeg vist ikke mere, end at vi sammen kan viderebringe mange gode hilsener og tanker til kammerater og lærere fra 45—46. Selv har vi ikke noget nyt at berette. Villy dyrker lidt idræt om sommeren og har nu taget idrætsmærket for 13. gang. Han går til gymnastik i Søborg, passer iøvrigt sin have, dyrker sin vin (kom og smag, siger han), og så gør han iøvrigt Søborg og omegn usikker med sin knallert. Og »Fynbo«, ja han

går stadig alene rundt og har haft den svage side ikke at kunne sige nej til alt for meget foreningsarbejde, så snedkerværkstedet efterhånden er ved at blive en hobby. Dog har jeg fået tid til at sende en del møbler til udlandet, navnlig til San Francisco — det er jo om at få nogle dollars hjem.

God jul og glædeligt nytår.

Villy og Niels Peder.

Kære pi'er 1946!

Tak for alle brevene, det var morsomt at høre fra jer, men jeg savner jo en hilsen fra dem, der ikke har ladet høre fra sig. Vi må ikke slippe kontakten med hverandre eller med »den jyske«.

Og så lidt, men godt nyt fra tøsene. Lizzie skriver, at hun har det fint i Søborg. Hun længes efter besøg af de forskellige og minder om, at hendes adresse er Tinghøjvej 26 A, Søborg, og alle er velkomne, hvis deres vej krydser København. Poul har fået scooter, og i sommer var de på en tur til Tyskland, men det regnede, og de tyske veje er absolut ikke gode at køre på i regnvejr. Ellers spiller hun håndbold og træner et par hold småpiger. Gudrun Ryom er nu blevet færdig på Sct. Hans og er fra 1. november kommet til Sundby hospital. Hun vil til at gå i gang med en eller anden form for idræt, men kan ikke rigtig bestemme sig til, hvilken det skal være. Der skulle også gerne blive tid til at udvide kundskaberne i engelsk.

»Ras« skriver fra Tommerup, at hun har det godt med meget arbejde og så fremdeles. Anna (sønderjyde) fortæller, at hun har haft et godt hold til gymnastik og fik en god kritik ved amtsopvisningen i foråret. Også i vinter skulle der gerne komme god gang i det. Efter jul skulle der gerne komme fart i et motionshold for damer, men konerne er kommet bagefter på grund af den sene høst. Der er ikke kommet flere børn siden sidst, men der er nu også høvl nok med de to. De er nemlig ikke mere søde og velopdragne, end børn normalt er. Ellen Tagesen bor sammen med sin mand i Sønderborg, de har været så heldige at få en lejlighed. Ellen blev gift pinselørdag i strålende solskin. Der bliver tid til både håndbold og badminton.

Rigmor har det godt i Brøbst. Poul skal begynde skolen til april, så nu har de snart en forkarl til gården. De lever ellers roligt og stille; der er jo nok at se til i det daglige. Kirsten (forhen Larsen) får tid til ved siden af de husmoderlige pligter at gå til gymnastik. Der er 3—4 gifte koner med, ellers er resten unge. Kirsten ærgrer sig over, at hun ikke kan få taget sig sammen til at komme til elevmødet, men det er ikke så let at få sat den lille i pleje en hel dag. Edith Bentsen bor nu i Charlottenlund, hun

har ikke noget særligt nyt, men får dog tid til at gå til gymnastik og fransk. Ellen Christensen er stadig i Gentofte og har det godt. Hun har begyndt at gå til skønhedspleje og frisering 4 gange om ugen og er glad for det. Næste år kommer hun til elevmødet.

Fra Oslo kom der brev fra Eva, hun har giftet sig og har fået en god, moderne lejlighed at bo i. Hun har holdt op med at arbejde og har det veldig bra. Hun fortæller, at også Karin har giftet sig i sommer, men ellers er der ikke noget nyt at berette.

Om mig selv er der ikke andet at fortælle, end at jeg har det godt, der er masser af arbejde som gårdmandskone, men det har også sin charme. Næste år håber jeg at se mange til elevmødet, så vi igen kan opfriske gode minder fra den herlige sommer i 46.

Vi ønsker jer alle en god jul og et rigt nytår og sender de bedste hilsener til skolen og alle gode venner derfra.

Ingse og Gudrun.

Kære kammerater 46—47!

Det er ikke meget nyt, der bliver fra vor årgang. Men det kender vi jo fra de sidste år.

Harald Simonsen »Skipper« svarer i øjeblikket til sit kæle-navn, idet han er gået i lære som kok på et skib. »Skipper« sejler papir til København og andre store byer og kommer langt omkring på de store have, han har således været både i Landskrona og Skien i Norge. Han er glad for sit arbejde, og der er ikke nogen døde endnu af den mad, han laver. Skibshunden var lidt sløj en dag, men er nu frisk igen.

Oehlenschläger er blevet kommis i Vejle og kommer som følge deraf ud på skolen nu og da. Han og undertegnede er ene om at repræsentere holdet ved elevmødet sammen med »Skipper«. Jeg passer bedriften hjemme, da min far har været så uheldig at brække et lårben og ikke bliver arbejdsdygtig lang tid fremover. Jeg har 25 karle til gymnastik, har også spillet lidt fodbold, men tiden tillader ikke alt for megen idræt.

Hilsen til jer alle med gode ønsker for julen og det nye år.

Svend Svendsen.

Kære sommerpiger 47!

Vi ønsker hermed hinanden en rigtig glædelig jul og et godt nytår. Det gamle år gav os megen regn, for lidt sol, for lidt sommer til elevmødet — for få oplysninger til årsskriftet, det er måske min skyld, men mange af adresserne er ikke i orden, så der kommer for mange breve tilbage. Jeg er stadig smedekone i Bøjden pr. Horne, så skriv hertil, også selv om I ikke får min hilsen.

Jeg har nogle friske hilsener til jer. Lykke er stadig på Tøl-

løse slot, hun har meget at gøre, men fortæller, at hun lige har haft 10 års jubilæum — hun fik en knallert af sin foresatte, så nu venter vi hendes besøg allesammen til sommer. Der er mange hilsener fra Nethe, hun nåede ikke til elevmødet, da hun fik en lille pige otte dage før. Deres lille dreng har haft børnelammelse, heldigvis dog kun i mild grad. Hos Dagny er alt vel, gymnastikken er lagt på hylden for i år, men hun skriver ikke af hvilken grund, det må vi gætte os til. Hun sender en hilsen fra sin mand.

Petra og Slot har bygget sig en dejlig villa i Varde, hun har ikke tid til gymnastik, da hendes lille Kaj Lykke er 1½ år og efter eget udsagn noget uvardig. Hendes fritidsinteresser er: morgengymnastik efter radioen og klaverundervisning.

Fie har det dejligt. Hun fik en datter den 7. august d. å. Hun hedder Kirsten. Hun har 18 timers undervisning om ugen på skolen, så tiden går hurtigt og godt. Laura har nu tre børn, hvoraf de to sidste er drenge og tvillinger. Laura har også tid til gymnastik ved siden af det meget arbejde som landmandskone. Ane er blevet gift og er også landmandskone. Lisbeth og H. J. bor i Svendborg og har en lille guttermand til søn, han er sine to år til trods allerede en habil fodboldspiller.

Lizzie lever stille på minderne fra »den jyske«, hun har det godt. Mere nyt om Lizzie under 46 og 48. Næste år venter jeg nyt fra jer andre også, lad os høre lidt om, hvordan det går jer!

Jeg selv har det godt, her er arbejde nok — mine to raske børn kan nok fylde min dag. Nu har vi fået en lille bil, så jeg ønsker et på gensyn til næste år til elevmødet.

Lykke og Ditle Kaj.

Hilsen fra Norge!

Inga Brita sender en hjertelig hilsen fra de 7 norske piger, men der er ikke nogen kontakt mellem de enkelte, så noget nyt kan ikke berettes. Torill er dog blevet gift. Inga fortæller, at hun har det godt i Oslo; hun har atter i år taget idrætsmærket og vil fortsætte fremover mange år endnu. De har allerede haft noget sne og har haft mange dejlige ture ud i den smukke natur. Om søndagene ligger Oslo folketom, alle, der kan krybe afsted, tager ud til sol og sne og får sundhed og røde kinder.

Til slut sendes mange hjertelige ønsker og gode tanker til kammeraterne fra

Inga Brita Askvik.

Kære venner 47—48!

Vi udsender en hel dyngede breve, og gennemsnitlig hvert fjerde brev giver svar. Men noget lignende er vel tilfældet for de andre hold.

Her er, hvad vi fik ud af vore anstrengelser.

Carl Chr. er stadig i København, han er blevet gift siden sidst, og for tiden arbejder han på at stifte egen virksomhed indenfor møbelbranchen. Lykke til! Knud Jørgensen har vi alle hørt og læst om, måske uden at vide, at det var vores Knud. Han spiller, leder og dømmes fodbold. Han er med på Køges hold, der som bekendt blev danmarksmester i år. Så langt havde jeg ikke troet, du ville nå, da vi mødtes i Hyllinge.

Arne Petersen har sammen med en god ven startet en større virksomhed i en grusgrav i Thorsager. Der slides dagen lang, og benenes smukke former bliver ødelagt. Hvis nogen mangler lidt grus og sten til have eller gårdsplads, så er de altid velkommen til at komme og besøge ham og få lidt med hjem. Oversergent Tage Christensen, Viborg, vil på fenrikskole til foråret. Han har været i Tyskland med sit kompagni og er nu ved at betvinge et nyt kompagni. Hans Lund (Skræk) var i Danmark på ferie og vil nu forsøge lykken i Sverige. Han fabler om guld, millioner, sukkerroer, trævæltning o. lign. Næ, find du dig hellere en kone, nu har du nydt livet længe nok.

Mads Andersen er en driftig mand i sit hjemsovn. Formand for amtshåndboldudvalget, det var ham, der bestemte, hvem der skulle spille ved landsstævnet. Han var dog så beskedent kun selv at deltage på Ringkøbing amts gymnastikhold. Han har været med til at vinde kredsmesterskabet, men de tabte oprykningskampen. Han er formand for gymnastikforeningen og skal lede til vinter. Knud Hansen er stadig i V. I. F. og gør et stort arbejde både som instruktør og med de mange praktiske ting, der kan være. Styrk melder intet, han har sikkert travlt med at redde høst, roer, kone og lignende. Men han skulle gerne rykke ud med vandrebogen. Kom nu med den, eller jeg kommer selv og henter den. NB. Min adr. er: Aargab pr. Ringkøbing.

Om mig selv kan der meldes, at jeg nu er kommunelærer i sandbjergene mellem Ringkøbing fjord og Vesterhavet. Jeg leder gymnastik og håndbold og træner til idrætsmærket, har spillet lidt håndbold og fodbold og keder mig iøvrigt forferdeligt.

Alle de nævnte sender de hjerteligste hilsener til kammerater og til skolen med gode ønsker for julen og det nye år.

Knud og Henry.

Kære 48-piger!

Hermed igen et sparsomt stykke fra vor årgang. Vi kan faktisk ikke forstå, hvorfor det skal være så svært at få forbindelse med jer.

Ærlig talt synes jeg, at Agnes fortjener førstepladsen her;

»Mester« er stadig danmarksmester i kugle og fik en førsteplads mod Norge i samme øvelse. Foruden en række fine placeringer i sommerens løb har Agnes været udtaget på hold til de rumænske mesterskaber. Agnes siger: »Alle tiders tur«. De fløj begge veje. Samtidig benyttedes lejligheden til ferieophold i Østrig. Hun er stadig på Frb. hospital og befinder sig godt.

Esther var med det danske hold, der gav opvisning ved verdensmesterskaberne i Rom, hun var med en tur til Capri og blev gift en uge efter sin hjemkomst. Hun bor nu sammen med sin mand i Sejel, hvor hun leder gymnastik for små og store piger. Emma H. er rejst til Norge, hvor hun arbejder på et rekreationshjem. I fritiden farer hun rundt på de sneklædte vidder, så nu kan vi vel regne med en skihopperske på holdet. Slots er stadig på Sct. Josefs hospital, men længes efter foråret. Edith er nu flyttet til Kongaadal i Sydjylland. Edith venter en arving i julegave, hvad Anna K. også gør, så de har gang i strikkepindene for tiden. Anna bor i Silkeborg, men har orlov fra gymnastikken i vinter.

Emma B. har fået en datter den 27. oktober. Emma har lagt al gymnastikken på hylden i vinter. Ruth E. har ikke tid til at lede gymnastik, men får rigelig motion ved at passe sine to knægte, som nu er 3½ og 2 år. Anna-Marie slider stadig som en lille hest, fik sin eksamen som boligkonsulent i sommer og er nu ansat i Illum.

Helboe med familie har det godt. Helboe har meget at gøre med sine to børn, så der bliver ikke tid til gymnastik. I Vinnes er der gang i fruegymnastikken, tænk jer, med Inger som leder, hun synes selv, det er vældig sjov. Hun går også til sykursus og studiekreds. Gudrun J. er ikke rask, men håber at kunne tage fat på gymnastikken til sommer igen. I år har Jenny N. været til elevmødet, men hun var meget skuffet over, at der ikke var flere fra 48. Jenny lever et stille familieliv sammen med mand og sin lille pige. Gudrun (Avernakø) er gift og bor i København; hun går i vinter til medau-gymnastik. Magda har i år slået sig på alpeviol, hun har 13.000 på lager og vil gerne herigennem anbefale jer at købe en alpeviol, så hun kan få udsolgt. Bjarne er nu 1½ år og tager en masse fritid. Hun har dog tid til at gå på sykursus.

Lizzie har i sommer været på »den jyske« på kursus med K. S. I., er på kontoret om formiddagen. Fritiden deler hun mellem Poul, Susser og den forkætrede håndbold. I januar skal hun spille med i mesterrækken mod Agnes og venter selv en masse tæv. Kirsten lever et stille og roligt familieliv sammen med Sten og sine to små piger. Jeg har lige haft Simon i telefonen. Hun

fortæller, at det faktisk er strengt at være bagerkone, men humøret er der ikke noget i vejen med.

Hvad mig selv angår er der ikke meget nyt at fortælle, er stadig i Vildbjerg og leder gymnastik 16 timer om ugen, så min fritid er fuldt optaget. Jeg har en masse hilsener fra hver især til alle på »den jyske«, og så håber vi at se en stor flok den sidste søndag i juni.

Glædelig jul og godt nytår.

Kirsten og Agnete.

Kære 48-piger!

I år kan det blot blive en lille hilsen til jer allesammen, da jeg intet har hørt fra mine sydslesvigske venner. Jeg har slået mig ned ved Weser-floden, men jeg håber inderligt, at jeg i det nye år kan flytte tilbage til Sydslesvig. De bedste ønsker for julen og det nye år sendes jer alle.

Ulla Sommer-Pahl.

Kjære sommerpiker 1948!

Atter er det gått et helt år siden sist. Jeg holder meg på samme sted som ifjor, Grand hotel i Skien, hvor jeg fortsatt liker meg godt. Til julepresang ifjor fikk jeg hotellfagbrevet, så nå er utdannelsen teoretisk i orden. Nå i høst fikk jeg akkutt blindtarmbetendelse med påfølgende operasjon, som ikke var fullt så hyggelig overraskelse. Foreløpig må jeg ta livet mer med ro, men i tankene arbeider mine sedvanlige mange planer om utenlandsturer for fullt. Apropos utlandet, så var jeg på biltur i Sverige til Stockholm i sommerferien, og jeg ble igjen styrket i min overbevisning, at Danmark er landet med stor L. Lina og Klara er blitt to tause sjeler i de sidste årene. Hvis de leser dette innlegget mitt vil jeg benytte anledningen til å minne dem om, at ideen med det er å fortelle nytt om oss alle tre, ikke bare meg!

De beste ønsker om en god jul og et godt nytt år alle sammen!

Ellen Hoel.

Kære kammerater 48—49!

Det er meget nedslående, at vi ikke har hørt fra nogen af jer i år. Har I helt glemt den dejlige vinter, vi havde på »den jyske«? Eller er det bare almindelig dovenskab, der forhindrer jer i at skrive? Det kan I ikke være bekendt.

Så der er altså ikke andre end Ejner og mig selv at skrive om. Ejner og Ingrid har fået en lille pige i sommer, og det tager så meget af Ejnars tid, at han ikke får megen tid til det idrætslige. Han har dog i sommer trænet ikke mindre end 28 op til idrætsmærket, et fint resultat af en så lille forening. Idrætsmærkearbejdet er også efterhånden det eneste, jeg tager mig af. Jeg har

i sommer haft 10, der har taget mærket. Gymnastikken har dog stadig min interesse, men i vinter nøjes jeg med at være aktiv deltager. Jeg synes, at jeg efterhånden fik for lidt træning ved at lede selv.

Nu til slut de bedste hilsener til jer alle med ønsket om en god jul og et rigt nytår. Håber, at I tager jer vældigt sammen til næste år, så vi for en gangs skyld kan få et fyldigt bidrag fra vor årgang.

Ejner Skov og Thomas Jørgensen.

Kære kammerater vinteren 49—50!

Ja, drenge, denne gang har det nu været lidt af en skuffelse for os, da vi ikke har hørt fra så mange af jer, som vi kunne ønske.

Først er der uforbederlige Olsen, han er politibetjent i København, »alt for kunderne,« siger han. Harald har været i Hatting i sommer, men er nu hjemme. Han er som sædvanlig travlt optaget af gymnastik og idræt.

Robert har været bademester ved Randbøldal friluftsbad, han har også ledet gymnastik, men rejser nu til England. Arne har været på Korinth landbrugsskole til august, han har haft to karlehold til gymnastik i sommer. Rikardt er blevet gift. Til lykke! Han har en ejendom i Klovborg, og alle er velkomne til at besøge ham. Ejler er også i fuld gang, han leder gymnastik i to byer og var med som aktiv ved landsstævnet.

Så er der lidt rygter fra nogle. Henning er hjemme og driver sin fars gård. Ejvind og Niels Erik er også hjemme, Svend Aage Larsen har været ved Ribe i sommer. Preben med familie er stadig i Højby, Preben har deltaget i atletik og har haft nogen fremgang. Nu leder han gymnastik i Højby. Jeg selv har opgivet gymnasiet og er nu kommet ind på fenrikskolen. I sommer har jeg haft rekrutter, det har været meget interessant. Med ønsket om en god jul og et godt nytår til alle fra vinteren 49—50 sender vi vore bedste hilsener.

Preben og Jens Miller.

Kære sommerpiger 1950!

Det kniber jo med at få samlet stoffet, og vandrebogen ligger i dvale, lad os få gang i den igen.

Grethe sender en hilsen fra Skjødstrup, hvor hun leder pigerne til gymnastik. Hun har i sommer taget idrætsmærket, men fører ivotrigt et stille liv sammen med sin mand og sin yndige pige, Susser. Doris og Gunner har bygget sig et palads ved Silkeborg. Ingrid og Ellen er begge travlt optaget af at passe mand og børn, de har begge et par yndige børn. Der bliver ikke

megen tid til at have med gymnastik at gøre. Ellen er blevet formand for husmoderforeningen i Gimming.

Elly opholder sig i Holland på en gård 60 km nord for Amsterdam. Fra Norge har vi hørt, at Astrid har det godt, har nu udstået den halve læretid på sygehuset, spillet håndbold, men fri idræt blev der ikke tid til. Hun håber at komme til elevmødet 55. Birthe har rykket teltpælene op i København og er nu barneplejerske i Holbæk på amtssygehuset. Betty er stadig i København. Else er blevet færdig med sin uddannelse, hun tog en pæn eksamen og er nu lærerinde på ungdomsskolen »Ellekilde« i Taastrup. Hun har 18 piger og 22 drenge. Eva blev gift i august og bor i Herning. Sigrid leder gymnastik i Moltrup og er selv med på et hold i Haderslev. Sammen med sin mand og deres fælles kat »Pussy« bor de i det yndigste lille hjem, man kan tænke sig. Jeg er nu kommet til spædbørnshjemmet »Brinken« og har det godt. Jeg kommer jo af og til ud på skolen; desuden er jeg med til atletik i V. I. F. I Vinter går jeg til porcelænsmaling og peddigrørsfletning hos fru Hess. Endvidere går jeg til sykursus.

Vi sender jer alle vore bedste ønsker og håber, der kommer rigtig mange til elevmødet; vi har jo 5 års jubilæum til sommer, og det ville være dejligt at se jer alle igen.

God jul og godt nytår.

Sigrid og Henny.

Kære kammerater 50—51!

Tak for de breve, vi har modtaget. Samtidig en lille opstrammer til alle dem, der ikke har ladet høre fra sig. Selv om det er en forjaget tid, vi lever i, så bør vi kunne få de fem minutter tilovers, der er nødvendige for at sende en hilsen. Og endvidere, lad os få vandrebogen i gang, hvem der så end ligger med den.

Holger dyrker stadig tomater i Herstedøster, han har haft lidt vrøvl med sit knæ og har derfor ikke kunnet passe andet end sin skydning. Gustav trænede sidste år D. A. I.s mesterrækkeklub »Orion«, indtil han rejste til Aarhus i sit gamle firma. Han rejste tilbage til storstaden 1. marts, hvor han fik en stilling som fuldmægtig i et herrekonfektionsfirma. I år lærer han sprog og lader idrætten hvile. Svend Aage har haft 40 drenge til gymnastik, han har selv gået til gymnastik og håndbold og har været en del ude at dømmе kampe, i vinter vil han lede folkedans.

Preben lå sidste vinter på hospitalet efter et færdselsuheld. I vinter tager han revanche og leder både piger og karle til gymnastik; endvidere har han forlovet sig. Peder har fået sit eget gartneri i Assendrup, og det tager al hans tid, så han ikke får tid tilovers til idræt under nogen form. Carlo har udvidet maskin-

stationen med to nye traktorer og havde den store oplevelse at lede et amtshold til landsstævnet i Odense. Desværre har det taget så hårdt på hans kræfter, at han vil hvile sig lidt fra ledergerningen. Ville har helt ladet idrætten ligge det sidste år, det kniber med at få tid tilovers.

Jeg har selv haft den store oplevelse at være med til at vinde danmarksmesterskabet i fodbold i D. D. S. G. og L., ellers er en del af min fritid gået med foreningsarbejde.

Vi slutter dette korte indlæg med de bedste ønsker for skolen og alle kammeraterne fra vinteren 50—51. God jul og godt nytår.

Ville og Poul.

Kære alle venner fra vinterkullet 50—51!

Nok en gang er det gitt oss norske drenge eller *gutter*, som dere kallte oss, en ny anledning til å sende våre kjære venner en liten hilsen. Denne gang må jeg desverre skuffe dere med en fyldig rapport om oss sjøl. Tiden er blitt for knapp. Men så sender vi dere iallfall våre hjertligste hilsner herigjemmen som mangen gang tidligere.

Så må jeg få minne om vandreboken. Hvor er den nå? Jeg har ikke hørt fra den siden i august 53. La oss alle som en prøve å overvinne tiltaket, dette lille tiltaket til å få sendt boken på vandring igjen.

Så sender vi våre varmeste ønsker om en god jul og et vel-signet nytt år til *alle* våre kjære danske venner.

Ole Jakob Røren.

Kære sommerpiger 51!

I denne søde juletid
kan man sig ret fornøje,
men allerførst elevskriftet
man må ha' gennempløjet!

Men hvor er det synd, at så mange har svigtet med at give sit bidrag, det er ellers så morsomt at høre, hvad hver især har bedrevet.

Maja er seminarieelev ved Kolding seminarium; fornylig var hun sammen med esperantoklubben på besøg på idrætsskolen. Inge er på kontor i Esbjerg. Hun leder 6 børnehold, et ungdoms-hold og er selv med på eliteholdet. I sommer var Inga med det danske hold til verdensmesterskaberne i Rom, og de havde en vidunderlig tur. Dorte er blevet gift med sin Kristian, de har købt gård i Hem og slider bravt i det. Dorte er ved at uddanne sig som fodermester, da de ikke kunne få nogen karl til november. Marie er nylig blevet gift, og de bor nu i Rousthøje. I som-

mer spillede Marie håndbold, og i vinter er hun i gang med gymnastiktræning. Hun sender en tak til elevforeningen for opmærksomheden ved hendes bryllup. Gerda er i huset hos en slagtermester i Aarhus og befinder sig godt. Efter jul skal hun på tilskærerskole.

Asta har i sommer været lærerinde på Bramminge efterskole og har igen i vinter kursus hjemme i Randers amt. Anne Marie er stadig sygeplejerske på amtssygehuset i Vejle. Hun har meget travlt, da den afsluttende eksamen foregår i april. I fritiden spiller hun håndbold i V. I. F. Birthe Meiling er ansat på kæmnerkontoret i Vejby-Risskov. Hun har den dejligste udsigt til Mols fem min. fra stranden. Hanne er fortsat på laboratorium i Esbjerg. To aftener om ugen går hun til gymnastik og en aften har hun spejdermøde; hun har 24 drenge i alderen 8—12 år, som hun skal opdrage helt alene. Af hensyn til dem, der har høns, hunde, katte eller lignende smådyr, kan vi oplyse, at Hanne for tiden forsøger at få kørekort og gør vejene usikre omkring Esbjerg.

Lisbeth er husbestyrerinde for to fætre. Hun leder gymnastik i vinter og havde sidste sommer en flok piger til idræt, samtidig med, at hun selv trænede til landsstævnet. Sammen med en kusine tilbragte hun sommerferien i Holland. Karen, som nu hedder fru Boesen og er blevet landmandskone, har slået sig ned i Nr. Broby. Før hun blev gift, havde hun et job i skolen i Lange-skov som gymnastiklærerinde. Hun har fået tilbud om en lignende stilling i Nr. Broby friskole. Karen har sat et smukt punktum i sin håndboldkarriere ved at erhverve Fyns Tidendes idrætsnål for 10 kampe på fynsholdet. Lise er også blevet gift. Tillykke! Hun hedder nu fru Gjøf. Hun er stadig telefonistinde og er blevet forflyttet til central Ryvang. Lise og hendes Ib ferierede sammen på »den jyske« og havde det dejligt. Anny er stadig i blomsterforretning i Svendborg og bliver svend 1. august. Hun har lagt atletikken på hylden, men spiller lidt håndbold om vinteren og tennis om sommeren. I sommer var hun sammen med sin kæreste på scooter en herlig tur til Schweiz.

Preben og jeg bor stadig i Højby, vor lille pige hedder Birthe og er fyldt 1 år nu. Jeg har ledet et hold store piger til gymnastik, og jeg havde også den oplevelse at være med til landsstævnet. Ellers har jeg ikke oplevet noget, da jeg har nok at gøre med at passe mand, barn og hjem.

Det var, hvad der kunne blive, og så slutter vi med mange hilsener til vore venner på skolen og rundt omkring.

Glædelig jul og godt nytår.

Hanne og Birthe.

Hilsen fra Norge.

Hjørdis har sendt os en hilsen fra Norge. Hun har kun haft brev fra Bjørg, der skriver, at hun ikke har haft tid til at dyrke idræt under nogen form. Arbejdet tager al tiden. Hun er blevet færdig med sin uddannelse som barneplejerske i februar og har siden virket mange forskellige steder, mest i Oslo. Hun håber, at hun til næste år får tid til at komme til elevmødet og glæder sig på forhånd.

Hjørdis er blevet gift og har fået en lille datter, født 15. juni. Hun har stadig sin stilling som kassererske på kommunekontoret. Hun har været forhindret i at drive nogen form for idræt, men er blevet opfordret til at lede, men er desværre sygemeldt på grund af dårlig arm. Hun regner ikke med at få tid til at komme til elevmødet næste år, men sender sine bedste hilsener til alle vennerne i Danmark.

Hjørdis.

Kære kammerater 51—52!

Tak for breve, hilsener og gode ønsker. Her er så lidt om, hvad de forskellige har at fortælle.

Henry Hansen er blevet sergent. Han har nu været soldat i to år. Han har været med sergentskolens elitehold i gymnastik rundt i landet for på den måde at gøre propaganda for hæren. Han er nu flyttet til Bornholm, men synes, der er lidt langt hjem. Han har truffet Allan i Jægersprislejren sidste vinter. Helge Rasmussen rejste i marts til: 83 b Grofton Road, Auckland, New Zealand. Han fortæller, at han har det fint, der er arbejde nok, og han tjener gode penge. Erik Clausen har haft pladser på store gårde, elev, ladefoged, underforvalter. Kom den 11. november ind som soldat i Holstebro. Karl Bent Jensen er blevet gift, han leder gymnastik for piger og karle, og han er meget vellidt. Anders Glavind spiller en del håndbold. Deltog på Randers amts hold ved landsstævnet. Han har dømt en række kampe inden for amts-turneringen og aftjener for tiden sin værnepligt i Thisted.

Arnfred Jensen, der nu er flyverløjtnant, gør tjeneste i Aalborg. Til elevmødet var han udtaget på et atletikhold og kunne ikke være med. Han bor lige ved siden af et nyopført stadion, og det giver jo en vældig lyst til at træne. Han har nået 3 m i stangspring og 6 m i længdespring. Var i februar 14 dage i Norge for at stå på ski, og i august var han i Sydtykland på udveksling med engelske jetjagere. I sommerferien var han med en kammerat på biltur gennem Tyskland, Østrig og Italien. Meddeler, at Erik Steen sidste vinter var korporal ved politiet på Aalborg flyveplads. Han er nu på sergentskole. Carl Frederiksen er lige hjemsendt fra sin militærtjeneste og er for tiden hjemme. Var i

sommer med Ringkøbing karlehold til landsstævnet. Jeg selv har nu på tredje år en lille landejendom, og jeg kan melde om god fremgang.

Rigtig glædelig jul og godt nytår.

Carl Frederiksen og Alfred Ørbæk.

Fra vor finske ven Timo har vi fået et langt brev, af hvilket vi bringer et uddrag og en hilsen.

Timo skriver, at det efterhånden kniber for ham at skrive det danske sprog (det er ikke værst. Red.). Han hører ofte og gerne Kalundborg radio for på den måde at holde sproget vedlige. I sommer har han været instruktør, og hans drenge har opnået gode resultater. 100 m 11,0 og 200 m 22,3, 110 m hæk 15,6, stangspring 3,86 m, 800 m 1,55,3 for at nævne nogle af de bedste resultater. Dette har taget al hans tid, så han ikke selv har fået tid til at træne. Til slut sender Timo følgende hilsen:

Parhaat terveiseni kurssitovereilleni —52. Minä muistan aina sen iloisen »talven« kanssanne Vejlessä. Hyvää joulua ja Onnellista Uutta Vuotta.

De bedste hilsener til mine kursusammerater —52. Jeg husker altid den gode tid med jer i Vejle. Glædelig jul og et godt nytår.

Timo Paerma.

Vi sender hermed fra skolen, elevforeningen og alle kammeraterne i Danmark vore bedste ønsker til Timo og en tak, fordi han altid husker os til elevmødet og i årsskriftet.

Thormod.

Kære sommerpiger 1952!

Atter er et år gået, og vi skal høre lidt nyt om hinanden. Tak til dem, der har skrevet, og skældud til dem, der ikke har ladet høre fra sig; skriv dog, så vi en gang om året kan få en hilsen fra hinanden!

Maren er stadig i København, hvor hun går på kunsthåndværkerskolen og samtidig har et husligt job for at tjene til livets ophold. Hun har også haft et vikariat på en kommuneskole. Tid til idræt bliver der ikke. Hos Tove er jagten på en ægtemand gået ind i en ny fase, idet hun nu arbejder på Mallings landbrugsskole, hvor der er samlet 150 emner i vinter. Tiden går alt for stærkt for Ingrid i Odense, hun har 10 hold gymnaster, hvoraf flere af holdene er ret store. Så hun har ikke haft tid til at forlove sig. Rita har i sommer fået verdens dejligste dreng, så der har ikke været tid til idræt. Erna bor nu i Birkerød. Hun har det godt, går på tilskærerskole og til engelsk og vil igen i gang med gymnastikken. Birgitte har atter i år fået to sjællands-

mesterskaber i diskos og slyngbold og har været på udvalgt sjællandsk hold to gange. Birgitte skriver: »Er hverken forlovet eller på anden måde straffet.« Ja, sådan kan det jo også siges.

Jeg har det godt, men har ikke oplevet noget særligt siden sidst.

Hanne Bundgaard.

Hallo, sommerpiger 1952!

Det er godt, vi har årsskriftet, ellers ville vi alt for hurtigt glemme hinanden. Der er så meget andet, der lægger beslag på tiden i hverdagens travle jag. Tak for jeres breve.

Ingrid skal være hjemme i vinter. Går til gymnastik og badminton og var med til landsstævnet i sommer. Karen Fynbo har været et år på fagskolen i Sønderborg, nu vil hun gerne til at undervise i kjolesyning. Hun slider i det 14 timer i døgnet på Gribsvad kro. Kommer I forbi, har hun altid en bid brød og en snaps til jer.

Karen Nikolajsen er hjemme, også hun deltog i landsstævnet. Hun har tre hold piger til gymnastik. Inge M. har al gymnastikken i S. I. K. og et stort K. F. U. K.-hold. Hun har trænet et hold piger i idræt, og om et par år vil alle topresultater komme fra Skive takket være Inge. Hun har været på alle tiders atletikturné til Tyskland. Den samme oplevelse har Ingrid Kjærgaard også haft. Ingrid er stadig i Herning, hun har lige taget afsked med sin kæreste, der er rejst til Afrika for at arbejde der to år. Birgit har været i Kalundborg i sommer og har der muntret sig sammen med Birgitte. Nu er hun på Herning sygehus..

Fra Thorsted meldes alt vel, stadig kun tre i familien. Jeg har arbejdet med idræt og håndbold i sommer og har også selv deltaget. I vinter har jeg to hold børn til gymnastik og et hold voksne.

De bedste ønsker for julen og det nye år og hilsen til alle på skolen.

Hanne og Karen Nielsen.

Kære kammerater 52—53!

Desværre har jeg haft for lidt tid det sidste år til at beskæftige mig med idræt eller andet, der har haft tilknytning til Den jyske Idrætsskole. Jeg ligger i Sandholmlejren og er færdig til foråret. Jeg sender en hilsen til alle med tilknytning til »den jyske« og ønsker god jul og godt nytår.

Peter Sørensen.

Kjære danske venner!

Tiden går så fort og nu er det atter tid for årsskriftet. Ved tanken på »den jyske« — går minnene tilbage og vi drømmer oss til Vejle igjen til gymnastikken, til idretten og til de andre fagene,

vi smiler og minnes. Vi ser det hele for oss slik vi minnes det best. Søgård på kateteret eller instruerer fotball. Søndergård i gymnastikksalen eller på idrettspladsen, Svend Aage Thomsen henslengt på en pult forelesende anatomi på sin fengslende måte eller turene i Nørreskoven og lørdag med sluttspurten og badstubadet etterpå. Lørdagsaftene når Thomsen får oss til å diskutere om Holberg var dansk eller norsk og holder snart med nordmennene og snart med danskene for å få diskusjonen til å gå. Da sitter han der og kroer seg og hører på. Og ikke å forglemme fru Thomsen ved pianoet og Birthe og Bjarne som synger.

Vi smiler og lar strømmen og vi har bare hyggelige minner fra »den jyske«. Vi er der ikke lengere, men tankene våre følger skolen, styrer, lærere og de elever som nu går der, og vi ønsker dere alt godt.

Det er ikke så meget jeg har hørt fra dem jeg skal skrive om. Jan Bakke har hadt en fin-fin sesong på sykkel. Det har også Rolf Poulsen hadt. Rolf har også trenet damehåndballaget. Lagene som spiller i eliteserien. Han arbeider som massør i Torggata bad. Casper Øvre er i militære og har ikke latt høre fra seg på lenge; sist han skrev så var han så begeistret for en pike så jeg frykter det verste. Odd Nymoen står reiseklar til Amerika igjen — dersom han ikke alt er reist. Han har også trenet et håndballag og komandert gymnastikk og gjør det godt i friidrett. De andre har jeg ikke hørt noe fra.

Vi bor så langt fra hverandre og har vårt arbeide, den tiden vi har til overs blir brukt til lagsarbeide og avkobling, brevskrivning er litt av et tiltak så det stadigt blir satt ut og vi glir vekk fra hverandre endda vi aller helst ville holle sammen, men i minnene fra »den jyske« — er vi atter sammen. Vi smiler og i tankene lever vi opp igjen de lykkelige dage vi tilbrakte ved »Den jyske Idrætsskole«.

Så ønsker vi dere alle en god jul og alt godt i det nye år fra elevene 52—53.

Knut Bøland.

Brev fra Otto Jacobsen.

Otto Jacobsen har fået arbejde på et aluminiumsstøberi i Schweiz og sender derfra en hilsen til skolen og kammeraterne. Det er et hårdt og til tider anstrengende arbejde, men lønnen er god i forhold til tyske lønninger.

Jeg er ked af at være så langt fra Danmark, jeg føler, at jeg mister kontakten med alt det, der er dansk. Det vil ikke sige, at tyskerne har opnået at »vende om« på mig, det vil aldrig lykkes, dertil har jeg været i for nær kontakt med det tyske. Jeg har i Sydtykland lært forskellen at kende mellem en hjemmetysker i

Sydslesvig og en tysker her syd på. Forskellen er meget stor. De fleste af hjemmetyskerne i Sydslesvig — særlig landboerne — har jo nøjagtig de samme egenskaber: temperament, levemåde og kultur, som er karakteristisk for det danske eller måske rettere det nordiske, men aldeles ikke svarende til det tyske.

Jeg indrømmer, at det er forkert af mig, at jeg rejser ud sammen med så mange andre dansksindede sydslesvigere og lægger byrderne på de andres skuldre. Men for den, der er sikker på sig selv med hensyn til de nationale følelser, er det vist ikke til skade, at man kommer ud og ser sig om og på den måde får tilfredsstillet eventyrlysten. Jeg håber at komme tilbage og få lov til at tage et arbejde op i den landsdel, jeg føler mig knyttet til.

Til sidst vil jeg gerne sende en hilsen til alle kammeraterne fra vinteren 52—53 med gode ønsker for fremtiden.

Otto Jacobsen.

Kære sommerpiger 1953!

Ja, så er vi også kommet til at høre til de »gamle« elever, og vi vil nu forsøge at fortælle lidt om, hvad de forskellige har bedrevet siden sidst.

Åse er rejst fra Halden sygehus og er begyndt på skole i Lund, hvor hun først er færdig om to år med sin uddannelse til sygegymnast; der bliver ikke tid til at dyrke gymnastik, da hun har en masse hjemmearbejde. Bodil blev 1. august i år udlært som barneplejerske og har begyndt at tjene penge. Bodil går til tysk, da hun vil en tur syd på til næste sommer. Gymnastik kan der ikke blive tid til. Inge Sylvest, der stadig bor hos sine forældre, havde sidste år nogle hold til gymnastik og fortsætter dermed, da hun er meget glad for at lede. Inge var også med til landsstævnet i sommer, det var en stor oplevelse, skriver hun. Grethe Fyn lader også til at have fået noget ud af gymnastikken; hun har i sommer haft et pigehold i Højby, fortsætter dermed i vinter og skal endvidere have et hold i Sdr. Højrup. Grete Randers er ansat på »Randers Amtsavis« og er godt tilfreds med det. I nær fremtid rejser hun til København, hvor hun har sin lille ven. Gymnastikken har stadig hendes store interesse. Else er blevet gift med Ebbe og bor i Skive hos sine svigerforældre. Hun regner med efter jul at blive landmandskone og igen få gang i gymnastikken.

Jenny er hjemme og passer godset, men til sommer er det Jennys mening at tage på husholdningsskole. Ruth har nu rykket sine teltpæle op fra Vejle og er rejst til Aarhus, hvor hun er blevet kokkepige. Edith har sluttet sin tilværelse som husal og er kommet i boghandlerforretning. Hun har spillet en del håndbold i sommer, men har ikke fået tid til atletik. Inga er kommet hjem til mors kødgryder og skal være der i vinter. Efterhånden er der

jo nogle, der er blevet forlovet og gift, så mon det ikke skulle være Ingas tur næste gang. Aud er kommet på kontor og er vældig glad for at bytte fra bagerforretningen til kontoret. Hun skal have et damehold til vinter.

Inger, som når årsskriftet udkommer er lykkelig gift med Hjalmar, mener, at vejen til mandens hjerte går gennem maven, og hvad man formår at putte i den. Det er hendes erfaring. (Næ, næ, bette pi'er, så let går det nu ikke altid. Det var en kvindelig lystfisker, der var ude at fange torsk, og som så, hvordan torskene stadig bed på, der i pauserne sad og fandt ud af den teori. Red.) Henny er vendt tilbage til sin gamle plads fra før Vejle-tiden. Hun blev forlovet i foråret og er glad og tilfreds. Leder et pigehold i vinter og går selv til gymnastik et par gange om ugen.

Vi sender en hjertelig hilsen med mange gode ønsker om en glædelig jul og et godt nytår for jer alle og for »den jyske«.

Inger Pedersen og Henny Møller.

Kære kammerater 53—54!

Tak for brevene. Desværre er der allerede nogle, der er faldet fra; vi håber, at vi til næste vinter bliver fuldtalligt repræsenteret.

Jørgen Jakobsen har i sommer trænet i Bredsten, hvor han ledede boldspil og selv var med i turnering i håndbold og fodbold. Jørgen blev amtsmester i diskos og højdespring for juniorens og var med i danmarksmesterskaberne inden for D. D. S. og I., hvor han fik en andenplads i diskos og blev nr. 3 i højdespring. Jørgen er nu hjemme hos sine forældre.

Svend Sørensen har i sommer trænet håndboldspillere og junior fodboldspillere i min egen klub, desuden har jeg trænet min naboklub. Svend har også været brugt en del som dommer i Å. A. G. Desuden har han selv spillet fod- og håndbold. Svend var med til landsstævnet i sommer. Er stadig murer i Lisbjerg.

Erik har været karl på en gård i Andst i sommer og har ledet 5 håndboldhold; han skal i vinter lede drengegygnastik. Er endvidere ved at få kørekortet udvidet. Lane har ikke dyrket nogen form for idræt, men har været en ivrig tilskuer ved idrætsstævnerne på Als. Er nu rejst til Vojens som traktorfører på Uldal-lund. Stage er nu gået fra landbruget og har fået arbejde på Nyborg Jernstøberi. Stage har spillet en masse håndbold i sommer, men har ikke haft lejlighed til at lede. Helge rejste til Norge til 1. maj, men vi har ikke hørt noget fra ham.

Karl har i sommer tjent i Bøjden. Han har spillet meget håndbold, har endvidere ledet junior- og dameholdene og skal i vinter lede et drengehold til gymnastik. Der skulle også gerne

være tid til at spille lidt badminton. Fra 1. november blev han formand for foreningen.

Til slut de bedste hilsener til jer alle, kom nu til elevmødet og lad os høre fra jer alle til næste år.

God jul og et rigt nytår.

Svend Sørensen og Karl Andersen.

Nyt fra Norge!

Vi nordmenn var vinteren 1953—54 kun et lille hold på 3 mann, men vi har alikevel rukket å utrette litt av hvert i sommerens løp.

Jacob har været fast landslagsmann i friidrett og har fartet både land og strand rundt. Hans største oplevelse var vel turen med landslaget til Hellas, Tyrkia og Jugoslavia. Jacob har i år flyttet sin personlige rekord i trespring til 14,85 m.

Johannes liker skole og holder på med sin uddannelse. Han skal bli sykegymnast.

Jeg selv hadde en bra sesong på sykkel, intill en benskade satte meg ut av trening. Litt ergelig, men som man sier i Norge: »Det går flere tog.«

Så ønsker jeg herved alle et riktig godt år og et særligt ønske om, at skolen får et riktigt godt arbeidsår.

Hilsen.

Rolf.

Kære piger 1954!

Det er første gang, vi skal skrive til årsskriftet, og selv om vi ikke var ret mange i sommer, er der allerede nogle, der er sprunget fra. Vi håber, at I kommer til elevmødet.

Julie er hjemme og skal blive hjemme i vinter, da hendes mor er syg. Hun har gået til gymnastik, men har ikke selv haft lejlighed til at lede. Karen skal i vinter være privatstuepige for Thomsens, hun skal lære at spille klaver hos fru Thomsen og går endvidere til gymnastik i Vejle to gange om ugen. Anne er i Aarhus, hun går til svømning og syning, hvor hun prøver på at få et stykke stof til at ligne en bluse.

Anita, Hanne og Esther-Marie har vi ikke hørt fra, mon de skulle være rejst udenlands. Fra fru Børresen kom der et kort brev, hvori hun fortæller, at hun har 17 timer på skolen, mest håndarbejde, men også gymnastik. Hun er meget glad for arbejdet. Hun går endvidere til håndarbejde en gang om ugen, med meget hjemmearbejde. Kirsten rejste til Herning 1. august, hun går til gymnastik 2 gange om ugen; Kirsten var med til danmarksmesterskaberne i atletik, og det gik fint. Grev. Baltenstein har bosat sig i Silkeborg, hvor hun deler piller og giftpulver ud på Svaneapoteket. Dugen er færdig, så nu vanker der kaffe, hvis

nogen kommer og hilser på. Hun går til gymnastik et par gange om ugen og regner med at komme til at lede atletik til sommer. Birthe er kommet på kontor i København, hun har ikke tid til at dyrke gymnastik eller idræt, da hun har travlt med at gå til kursus. Inge-Marie er hjemme, vil ikke lede, men går til gymnastik og dans i Slagelse.

Fra Norge er der kommet dårlige og gode nyheder. Først de dårlige. Vinche har været ude for et biluheld og ligger med en svær hjernerystelse. Hun skal rejse hjem til sine forældre, så snart hun bliver rask. Vi håber det bedste for hende. Turid har ikke tid til noget andet end at læse, men har det ellers godt. Rigmor går stadig i skole og til gymnastik 3 gange om ugen. Hun har opnået gode resultater ved et idrætsstævne. Håndbold spiller hun også, og holdet blev oslomester. Tillykke!

Inge er blevet bagerpige i Faaborg, hun har et hold småpiger til gymnastik. Om mig selv er der kun lidt. Jeg leder gymnastik de fire første dage om ugen, har fire småpigehold med ialt 95 gymnaster, desuden et hold voksne piger, og jeg går også til folkedans. Jeg bor hjemme og har det godt.

Til slut sender vi en hjertelig hilsen og alle gode ønsker om en god jul og et godt nytår.

Inge og Bodil.

Hilsen til repræsentanterne!

Tak for gode breve og hilsener!

Jeg håber, det er lykkedes for mig at gengive brevene i en form, I kan godkende.

For de norske repræsentanter gælder det, at jeg har gengivet de fleste breve i den form og retskrivning, der er anvendt. Vi savner hilsener fra mange norske og sydslesvigske repræsentanter — vi hører særlig gerne fra jer, I må ikke svigte os —.

Der blev på generalforsamlingen foreslået, at »Nyt« gled ud, når 10 års jubilæet var overstået. Bestyrelsen er enig heri, men vi har samtidig foreslået, at jubilæumsårgangene får en hilsen med, altså hvert 5. år — dette forslag vil komme til debat på generalforsamlingen til elevmødet og kan så forkastes eller vedtages.

Mange repræsentanter er kede af det meget arbejde, deres job medfører. Der er vel ikke andet at sige, end at det kan være svært. Men vanskelighederne er til for at overvindes, og skolens motto er stadig: »Hvor der er vilje, der er der også en vej«. Det må være det motto, der gælder i vort forhold til ungdomsarbejdet og i forhold til den skole, vi alle er en tak skyldig.

Viser vi viljen, vil der også i fremtiden være en vej frem for »den jyske« — vor skole.

Glædelig jul og et rigt arbejdsår og en hjertelig tak for godt udført arbejde.
Thormod Petersen.

Til de norske elever!

Da det er svært og forbundet med store udgifter for jer at sende penge for årsskriftet til Danmark, har vi i år lavet det sådan, at det sendes ud på postoprævning fra Norge.

Vi håber fra elevforeningens side, at alle norske elever vil tænke tilbage på skolen med glæde og vil bevare kontakten med skolen ved stadig at holde forbindelsen vedlige gennem vort lille årsskrift.

Fra John Morstad, der var elev i vinteren 51—52, har vi modtaget en hilsen og et forslag om, at der dannes en oslokreds fra »den jyske« på samme måde som i København. Vi er glade for dette initiativ og vil støtte det efter bedste evne. Der bliver nu arbejdet videre med sagen, og I vil sikkert høre nærmere om det. Vi håber så, at I vil slutte op bag kredsen, om den bliver en realitet.

Glædelig jul og godt nytår fra elevforeningen.

Thormod Petersen.

Københavnskredsen!

Da jeg nu er rejst fra København, vil nogen måske mene, at kredsen må gå ind. Det vil imidlertid være forkert at tro, den står og falder med mig, jeg håber, den resterende bestyrelse forstår det og arbejder videre i den gode ånd, der hidtil har kendetegnet vort arbejde derinde. Det viser sig, at der i den sidste tid er flyttet mange gamle elever ind til København, og der er givet mange muligheder for at arbejde videre. Der er også rige muligheder for samarbejde med andre kredse og for på anden måde at tage et arbejde op.

Det vil være mig en sorg, om vor københavnskreds går ind, og jeg håber og venter at høre godt nyt fra »Den jyske Idrætsskoles Københavnskreds«.

Der er i øjeblikket planer om at få en kreds på Fyn, der arbejdes med sagen, interesserede er velkomne til at skrive med gode ideer etc.

Til slut en særlig hilsen til alle, jeg gennem mit arbejde med københavnskredsen er kommet i særlig kontakt med. Det har været mig en glæde og opmuntring i de år, jeg har været i København.
Thormod.

Kære gamle elever!

I får alle vore bedste hilsener med ønsket om en god jul og et godt nytår.
Familien *Rask Nielsen*, Jelling.

De bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes gamle elever.
Elmo P.

De venligste hilsener og ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes gamle sommerelever.
Koefoed og familie.

De bedste hilsener til venner og gamle elever med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes af familien på Vojens ungdomsskole.
E. Hagelsø.

Kære gamle sommerelever!

Modtag herigennem min hilsen med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Ny adr.: Vissingsgade 9, Vejle.
Ellen Hess.

De bedste ønsker for julen og det nye år.

Jan, Annette, Ann Vibeke, John, Ella og Tage Søjgård.

Glædelig jul og et godt nytår ønsker vi alle kursusvenner og gamle elever.
Jytte, Tove, Anna og Knud.

Kære sommerelever 1953!

Jeg ønsker jer en glædelig jul og et godt nytår.

Judith Lind.

Kære sommerpiger!

Jeg ville gerne have skrevet en artikel med retningslinier for jeres gymnastik, men jeg nåede det ikke. Jeg har været indlagt på sygehus i tre uger og følte mig ikke rigtig oplagt. I må have det tilgode, men husk på, at skulle der være et og andet, jeg kan hjælpe jer med, enten med timeplaner eller råd og vink, så skriv til mig. Adr.: Fælledvej 4 c, Fredericia.

Glædelig jul — godt nytår.
Gerda Høgdall.

Fra Viggo Søndergaard har vi modtaget et brev, hvori han sender en hjertelig julehilsen til jer alle.

Han fortæller, at han har købt et hus, villa »Tankefuld«, i Egense kommune med udsigt over Svendborgsund, og der skal I være lige så velkomne, som I var i »Skovhytten«.

REGNSKAB

for Den jyske Idrætsskoles elevforening

1. juni 1953 til 31. maj 1954.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 1. juni 1953. Indest. i banken ..	kr.	202,56
Indestående på girokonto	-	119,78
Opkrævning af porto ved ekstra uds. af årsskrifter ..	-	22,14
Indgået kontingent fra Norge 1952	-	15,00
Indgået kontingent for 1952 (667 medlemmer)	-	3335,00
Indgået ved elevmøde 1953	kr.	61,51
Sv. Ejnar Svendsen	-	10,00
Odd Nymoen	-	2,00
Torstein Leikvam	-	15,00
Poul Jørgensen, Kbh.	-	5,00
	-	93,51
Renter på bankkonto pr. 1. april 1954	-	5,36
Renter på girokonto	-	6,47

Ialt	kr.	3799,82

Udgifter:

Trykning af postopkrævninger	kr.	51,80
Telegrammer	-	10,50
Duplikering	-	8,45
Gebyrer 0,90 og 0,05	-	0,95
Trykning af årsskrifter	-	2437,85
Forsendelse af årsskrifter	-	442,40
do. do.	-	75,84
do. do.	-	54,00
do. do. ekstra udsendelse	-	16,40
do. do. do.	-	24,60
Kontingent til landselevforeningen	-	111,50
Portoudlæg til eleverne m. m.	-	18,22
Kontingentrestance, norske elever, 31 å kr. 5,00 ...	-	155,00
Kassebeholdning pr. 31. maj 1954	-	0,00
Indestående i Vejle Byes og Amts Sparekasse	-	304,76
Indestående på girokonto	-	87,55

Ialt	kr.	3799,82

Gælden til Den jyske Idrætsskole, Vejle, er endnu ikke betalt.

Udest. i Norge 52 kr. 100,00	Indgået 1953	kr.	15,00
Udest. i Norge 53 - 155,00	Saldo pr. 31. maj 54	-	240,00

Balance	kr.	255,00	

	Balance	kr.	255,00

Regnskabet er revideret og fundet i overensstemmelse med kontotilgodehavende og bilag.

Vejle, den 26. juni 1954. Tage Søgaard. Rask Nielsen.

GENERALFORSAMLINGEN

DEN 26. JUNI 1953

I år afholdt elevforeningen sin årlige generalforsamling om lørdagen for at få så meget ud af søndagen som vel muligt, men tilslutningen var ikke stor.

Formanden bød velkommen, og Tage Søgård valgtes enstemmigt som dirigent og meddelte, at generalforsamlingen var lovlig indvarslet.

Thormod Petersen takkede alle, der havde medvirket ved årsskriftets udsendelse og påpegede vigtigheden af, at repræsentanterne gik ind for opgaven med at samle oplysninger, men beklagede samtidig, at visse beretninger måtte beskæres.

Endvidere kom man ind på begrænsningen af de årgange, der skulle sende stof til årsskriftet. Efter nogen diskussion herom overlod man til bestyrelsen at træffe en afgørelse.

Københavnserkedsens arbejde blev også omtalt, og formanden påpegede nødvendigheden af at få højskolens sag i storbyen fremmet.

Kassereren Knud Thomassen aflagde beretning og beklagede, at de norske elevvers kontingent udeblev, idet det udestående beløb faktisk var foreningens reelle kassebeholdning.

Han takkede formanden for hans store arbejde med at samle stoffet »Nyt fra gamle elever« og opfordrede alle til at meddele adresseforandring.

Regnskabet og formandens beretning godkendtes enstemmigt.

Ingrid Slots og Lizzie Brandt Andersen blev genvalgt til bestyrelsen. Som repræsentanter for de forskellige årgange valgtes:

Vinteren	1943—44	Holger Gøttler.
Sommeren	1944	Ingrid Slots.
Vinteren	1944—45	Henning Larsen.
Sommeren	1945	Harriet Jensen.
Vinteren	1945—46	Niels P. Knudsen.
Sommeren	1946	Gudrun Ryom Jensen.
Vinteren	1946—47	Svend Ejnar Svendsen.
Sommeren	1947	Lykke Krarup. Inga Brita Askvik (Norge).
Vinteren	1947—48	Knud Hansen. Kjell Næss (Norge).
Sommeren	1948	Agnethe Korshøj. Ellen Hoel (Norge). Ulla Pahl (Sydslesvig).

Vinteren	1948—49	Thomas Jørgensen. Torstein Leikvam (Norge). Jens Andreassen (Sydslesvig).
Sommeren	1949	Inger Dahl.
Vinteren	1949—50	Jens Miller. Harry Jonsen (Norge). Walter Jaffke (Sydslesvig).
Sommeren	1950	Sigrid Skov.
Vinteren	1950—51	Poul Sørensen. Ole Jacob Røren (Norge). Gynther Strassenborg (Sydslesvig).
Sommeren	1951	Birthe Næsselund. Hjørdis Jacobsen (Norge).
Vinteren	1951—52	Alfred Ørbæk. John Morstad (Norge). Rolf Heinrich (Sydslesvig).
Sommeren	1952	Karen Nielsen.
Vinteren	1952—53	Peder Sørensen. Casper Øvre (Norge).
Sommeren	1953	Henny Møller.

Revisorerne Tage Søgård og Rask Nielsen blev genvalgt.
Med en fællessang sluttede generalforsamlingen.

Knud Thomassen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

V i n t e r e n 1 9 5 3—5 4.

- 1105. Jørgen Laue, Asmindebjerg pr. Kirkehørup, Als.
- 1106. Johannes Søreide, Box 23, Espeland st., Bergensbanen, Norge.
- 1107. Jakob Rypdal, Skeidsvold, Tresfjord, Norge.
- 1108. Herman Jensen, Uggerby pr. Hjørring.
- 1109. Helmer Jensen, V. Nebel, Esbjerg.
- 1110. Leif Andersen, »Højgården«, Grauballe.
- 1111. Svend Sørensen, Lisbjerg pr. Aarhus.
- 1112. Karl Andersen, Bøjden, Horne, Fyn.
- 1113. Helge Madsen, »Egelund«, Svindinge, Fyn.
- 1114. Erik Storm Sørensen, St. Andst, Andst.
- 1115. Leif Stage, Kærte pr. Aarup.
- 1116. Jørgen Jacobsen, »Becksminde«, Kollerup pr. Jelling.

S o m m e r e n 1 9 5 4.

1117. Hanna Nielsen, Thubalka, Bøgeparken, Vejle.
 1118. Bodil Nielsen, »Mosen«, Fjenneslev.
 1119. Inge Marie Rasmussen, »Tågelhøjgård«, Havrebjerg.
 1120. Inge Hansen, Bøjden, Horne, Fyn.
 1121. Kirsten Plagborg, Museumsgade, Herning.
 1122. Anne Pedersen, »Møllegård«, Rævind pr. Sparkær.
 1123. Rigmos Smirth, Th. Heftyesgt. 44 A, Oslo, Norge.
 1124. Julie Christiansen, Barsbøl pr. Lintrup, Sønderjylland.
 1125. Elna Jensen, Snærildvej 14, Odder.
 1126. Birthe Lind, Brand, Nr. Asminderup.
 1127. Wenche Moe, Molde, Norge.
 1128. Turid Kjos, Dalbergstien 3, Oslo, Norge.
 1129. Anita Andersen, Vejle.
 1130. Anna Børresen, Vejle.
 1131. Karen Jørgensen, Givskud pr. Jelling.

Husk at meddele adresseforandring til elevforeningen.

I N D H O L D

	Side
<i>Svend Aage Thomsen: Pe Sme</i>	3
<i>Tage Søggård: Idræt og højskole</i>	5
<i>Thormod Petersen: De store årganges udfordring</i>	10
<i>Svend Aage Thomsen: Konditionsgymnastik</i>	15
<i>Tage Søggård: Fodbold</i>	20
<i>Svend Aage Thomsen: Fri idræt</i>	24
<i>Knud Thomassen: Håndbold</i>	27
<i>Poul Andersen: Holdningsproblemet i gymnastik</i>	31
<i>Svend Aage Thomsen: Brev til gamle elever</i>	34
<i>Svend Aage Thomsen: Skolens kursusvirksomhed</i>	47
Nyt fra gamle elever	60
Elevforeningens regnskab	85
<i>Knud Thomassen: Generalforsamlingen</i>	86
Elevfortegnelse	87